ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **JANUARI 2021**

VOETBALTALENTEN UIT HOCKEYNEST

INTERVIEW MO HAMDI

VAN **GALADINER** NAAR **HAMBURGERTENT**

Tijd tikt door…

De tijd tikt door, ook tijdens de globale pandemie. Dit houdt in, dat we op 1 februari 2021 al 116 jaar bestaan. Landskampioenschappen, bekerwinst en Europees voetbal betekenden hoogtepunten. Degradatie, promotie en kampioenschap zijn in de sport gebruikelijke markeringen op de tijdlijn, ook bij ons. Bij een sportclub horen vaak ook onderscheidingen voor verdienstelijke leden of jubileumspelden. Helaas zal het dit jaar niet, zoals gebruikelijk, tijdens onze verjaardagvergadering kunnen worden opgespeld. Deze traditie moet helaas worden uitgesteld.

ADO Den Haag krijgt het dit seizoen opnieuw flink voor de kiezen. Op het veld staat nog geen uitgebalanceerd elftal, door een wereldwijde economische recessie en de Covid19-perikelen zien de jaarcijfers er nog minder florissant uit dan verwacht. De wedstrijden worden gespeeld in lege stadions. Slecht voor financiën en vooral niet een ambiance waar spelers door worden opgepept. Juist dat hebben we nu hard nodig. Zelfvertrouwen, vechtlust en doelpunten. HFC ADO Den Haag, onze vereniging, werkt met man en macht aan de taakstelling die zij zich heeft opgelegd in het meerjarig visiedocument ‘Op weg naar 2023’. We gaan door met de verjonging van bestuur en ledenraad en werven nieuwe leden op basis van competenties en leeftijd. We zijn in dit verband natuurlijk reuzebenieuwd wanneer we een vrouwelijk lid kunnen verwelkomen. Binnenkort hopen we te starten met het vormen van een Raad van Advies (bestaande uit huidige en nieuwe leden), die gaat functioneren voor de NV én de HFC. En volgend jaar rond deze tijd hopen we dat - met instemming van de ledenraad - de contouren zichtbaar zijn voor een HFC ‘nieuwe stijl’, gekoppeld aan een geactualiseerde verbintenis met de NV ADO Den Haag. We hopen van harte dat tegen die tijd ook op het operationele vlak flinke stappen zijn gemaakt om van het Zuiderpark weer het hart van het betaald voetbal in onze regio te maken. Geen eilandjes meer in Rijswijk of Scheveningen, maar profs, opleiding en vrouwen allemaal in en rond De Aftrap en de Sportcampus. Dagelijks een zichtbare inspiratie voor alle andere topsporters en vooral ook voor de Haagse jeugd. Met op termijn een, laten we het hier gemakshalve voorlopig maar even onze eigen naam geven, ADO-CITY inclusief hotel en parkeergarage.Omdat de tijd doortikt, moesten we het afgelopen jaar afscheid nemen van een weer groot aantal leden en vrienden van de vereniging. Ik ben er van overtuigd namens alle leden te kunnen spreken hier te vermelden, dat we Frans Leermakers veel dank verschuldigd zijn voor de aansprekende necrologieën van zijn hand. Ook buiten onze verenigingen bestaat veel waardering voor de accurate manier waarop Frans dit telkens weer voor zijn rekening neemt. Er zijn helaas verscheidene leden die lange tijd aan bed gekluisterd zijn of vervelende operaties moesten ondergaan. Het bestuur wenst jullie een voorspoedig herstel toe. Schroom niet ons te bellen of te mailen als je hulp nodig hebt of graag wat oude herinneringen zou willen ophalen. Een aantal leden heeft zich spontaan bereid verklaard dan in te springen. De tijd tikt ook gewoon door voor ons profelftal. We zijn alweer iets over de helft van de competitie en staan net als vorig jaar in de gevarenzone. Laten we hopen dat met de nieuwe krachten de weg naar boven ingeslagen wordt. En vooral dat, mede dankzij de inentingen op het parkeerterrein van het Cars Jeans Stadion of door de huisarts de pandemie voor het einde van de competitie onder controle is. Dan kunnen we dubbel juichen!

Harm de Boer, voorzitter HFC ADO Den Haag

Colofon
ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
Januari 2021

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Columnist:
Martin Jol
(Uit Het Têgnisch Hâgt Gegrepen)

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
Studio Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag
Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Frans Leermakers

Uit archieven van:
Willem Bitter
Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers

Hier letterlijk, maar figuurlijk altijd aan de bal.

MO HAMDI VOLGT CREDO VAN ZIJN OUDERS:

‘WERK HARD, DROOM GROOT EN GEEF NOOIT OP’

MOHAMMED HAMDI (37) IS SINDS 1 SEPTEMBER 2019 **ALGEMEEN DIRECTEUR** VAN NV ADO DEN HAAG. CEO HEET DIT IN HET HEDENDAAGSE ZAKENJARGON. DUS OOK IN DE PUUR **ZAKELIJK GEWORDEN VOETBALSPORT**. IN EEN GESPREID BEDJE KWAM DE JONGE DIRECTEUR NIET. HIJ KNIPPERT NIET MET DE OGEN BIJ ALLE HECTIEK EN TURBULENTIE, HIJ MAAKTE DE CLUB AL EERDER MEE IN **ROERIGE TIJDEN**. ZO'N DERTIEN JAAR GELEDEN ALS MEDEWERKER VAN DE COMMERCIËLE AFDELING. UITDAGINGEN AANGAAN, RESULTATEN BEREIKEN ZIJN DE DOELEN, DIE DE SPREEKVAARDIGE, OPEN EN VLOT IN DE OMGANG ZIJNDE HAMDI VOOR OGEN HEEFT. JE ZOU DAN GENEIGD ZIJN TE STELLEN, DAT HIJ ZICH BIJ DE CLUB JUIST ALS EEN **VIS IN HET (WOELIGE) WATER** VOELT. NA ANDERHALF JAAR IN FUNCTIE TIJD VOOR EEN INTERVIEW.

Kan jij in het kort je levensbeschrijving geven? Hoe ben je bijvoorbeeld opgevoed en grootgebracht?

Een leven laat zich niet gemakkelijk in het kort beschrijven, maar ik zal een poging wagen. Ik ben 37 jaar geleden geboren in Berkane (Marokko) en op driejarige leeftijd naar Nederland verhuisd. Ik groeide op in Leiden, in een gezin met twee ouders, drie zussen en een broer. Mijn hardwerkende ouders hebben ons onder meer aangetoond dat hard werken loont. Met name de mentaliteit 'werk hard, droom groot en geef nooit op' heeft ons verder ontwikkeld en gestimuleerd om iedere dag het beste uit onszelf te halen. Tot op de dag van vandaag neem ik mee wat mijn ouders mij hebben bijgebracht. Daar ben ik ze dankbaar voor, het is iets wat ik koester.

Inmiddels heb ik al anderhalf jaar lang de eer om mezelf de Algemeen Directeur van ADO Den Haag te mogen noemen. Voetbal heeft in mijn leven ook altijd al centraal gestaan. Het is mijn werk, maar ook mijn passie. Slechts één ding is nóg belangrijker in mijn leven: mijn familie. Ik ben getrouwd met de liefde van mijn leven en vader van vier prachtige kinderen. Mijn gezin is van onschatbare waarde en brengt mij veel geluk en inspiratie.

Welk pad heb je bewandeld richting het directeurschap bij ADO Den Haag?

Op jonge leeftijd trok de voetbalbranche mijn aandacht al, in het bijzonder het leiden van een voetbalbedrijf met alle bijbehorende facetten. Ik heb daarom een plan uitgestippeld om mezelf te ontwikkelen in technisch, operationeel, commercieel en strategisch opzicht. Voor het technische aspect heb ik bijvoorbeeld diverse trainersopleidingen gekoppeld aan praktijkervaring. Op commercieel vlak heb ik onder meer bij Lagardère Sports mooie stappen kunnen zetten. Voor het opdoen van operationele en strategische ervaring heb ik veel in internationaal verband gewerkt. Zo mocht ik onder meer het strategische beleid van het sportmarketingbureau Infront Sports verder uitbouwen en kreeg ik de kans om een directiefunctie in Abu Dhabi te bekleden bij Al-Jazira, een club met status in de internationale voetbalwereld. Het zijn allemaal mooie tussenstops in de reis die mij uiteindelijk naar ADO Den Haag heeft gebracht. De club waar ik in 2013 en 2014 ook al had gewerkt en waar ik me altijd sterk aan verbonden ben blijven voelen.

Met vrouw op de tribune.

Waarom heb je bij ADO Den Haag gesolliciteerd?

Aan deze keuze lagen meerdere redenen ten grondslag. Ten eerste heeft de club altijd een speciale plek in mijn hart gehad en gehouden, waardoor ik het als een voorrecht beschouw om voor ADO Den Haag te werken. Ik vind ook echt dat dit voor de hele organisatie moet gelden: iedereen dient trots te zijn op ons mooie geel-groene shirt. Daarnaast had ik de volle overtuiging dat dit

voor mij persoonlijk de juiste stap was in mijn carrière, na de stappen die ik eerder in dit interview al kort omschreef. De belangrijkste reden was dat ik zag dat er nog altijd veel potentie schuilt in de club. Ik wist dat er een koerswijziging nodig zou zijn, ik had een duidelijke visie en strategie voor ogen om de club overeind te helpen en samen met alle betrokkenen een mooie toekomst voor ADO Den Haag te realiseren. Hier wil ik aan toevoegen dat het niet gaat om mijn persoon, maar om de club en al haar werknemers en stakeholders.

Je was de favoriete kandidaat bij grootaandeelhouder UVS, niet bij alle andere leden van de RvC. Was dat niet moeilijk bij je aantreden?
Nee, zo heb ik dat ook niet ervaren. Ik zei het al bij mijn aantreden in de zomer van 2019: ik stapte vol energie, ideeën en enthousiasme in. Daar kwam bij dat ik zeer warm werd ontvangen door de organisatie, de aandeelhouders en voor mijn gevoel ook door de toenmalige RvC. Natuurlijk was het vervelend dat er veel gezegd en geschreven werd over de aanstellingsprocedure, maar ik voelde mij direct weer thuis bij de club waar ik een aantal jaren daarvoor was vertrokken. Dat deed ik destijds overigens al met de gedachte dat het prachtig zou zijn om ooit terug te keren bij de club.

Je eerste maanden bij ADO Den Haag waren hectisch, had je geen momenten dat je dacht 'waar ben ik aan begonnen?'
Natuurlijk ben ik ingestapt op een lastig moment. Zowel sportief als financieel waren het al zeer lastige tijden, maar ik liep en loop daar zéker niet voor weg. Ik wist dat het eerste jaar grotendeels in het teken zou staan van overleven, maar tegelijkertijd was het zaak om de rust te bewaren en de stip aan de horizon te creëren en blijven zien. Die stip is geformuleerd in het opgestelde meerjarenplan, dat eind 2019 gepresenteerd werd aan United Vansen en ook op goedkeuring en enthousiasme van de grootaandeelhouder kon rekenen. We trachten dus continu een balans te vinden tussen het overleven op de korte termijn en het bouwen voor de lange termijn. Natuurlijk spookt het weleens door mijn hoofd dat de situatie erg lastig is, maar tegelijkertijd is dat ook weer een uitdaging en geloof ik heilig in onze huidige filosofie. Daarnaast zijn er veel zaken waar ik energie uit haal. Neem bijvoorbeeld de steun van onze supporters, de loyaliteit van onze sponsoren die onder meer terugkomt in prachtige commerciële deals, onze maatschappelijke activiteiten en de tomeloze inzet van mijn collega's.

Een toevallige ontmoeting met Diego Maradona.

Daarna bleef het hectisch, met onder meer sportieve tegenvallers, het vertrek van meerdere trainers (Groenendijk, Heesen, Pardew en Rankovic) en ook nog eens het coronavirus. Hoe heb je dit alles beleefd?
Uiteraard hadden wij in het kader van de continuïteit minder trainerswissels willen meemaken, maar bij elke coach is er sprake van een ander, op zichzelf staand verhaal. Fons Groenendijk was op het moment van zijn vertrek de langstzittende trainer in de Eredivisie. Ook al was het vertrek op zijn initiatief en had hij een mooier afscheid verdiend, hij ging wel door de voordeur weg. De samenwerking met Alan Pardew was een bewuste keuze, maar in de zomer wisten we dat we iets nieuws moesten opbouwen met een nieuwe trainer. We kozen bij de nieuwe, frisse start voor Aleksandar Rankovic, maar dat pakte helaas niet uit zoals we hoopten. Vandaar de relatief snelle keuze om afscheid te nemen. Het was vervelend, maar honderd procent in het belang van de club.
Door het coronavirus en de maatregelen daartegen is alles anders. Met name de beleving tijdens en rondom wedstrijden. Of ik nou in het stadion aanwezig ben of voor de televisie zit: de sfeer is zoveel mooier als de supporters op de tribunes zitten… we missen onze fans ook enorm. Ik haal zelf vaak de thuiswedstrijd tegen FC Twente als voorbeeld aan om dit te illustreren. We knokten onszelf naar 2-2, maar gingen in de slotfase nog onderuit. Ik ben ervan overtuigd dat er zich met de steun van onze fans een ander scenario had voltrokken.

We hopen naarstig dat we onze supporters en sponsoren zo snel mogelijk weer kunnen verwelkomen in het Cars Jeans Stadion, maar beseffen uiteraard dat de veiligheid van eenieder voorop staat. Voorlopig moeten we het doen met de huidige situatie, waarin we de contacten met de supporters en sponsoren zo goed mogelijk proberen te onderhouden, maar de start van het vaccineren creëert wel wat hoop. Daarop inhakend is het natuurlijk prachtig dat wij daar, met de vaccinatielocatie op het terrein van het Cars Jeans Stadion, een steentje aan kunnen bijdragen.

Hoe gaat ADO Den Haag overleven, vooral op financieel vlak?

Het moge duidelijk zijn dat we ontzettend veel inkomsten missen. Denk hierbij aan wedstrijdrecettes, sponsor- en horeca-inkomsten, maar we lopen ook veel baten mis door het feit dat we geen evenementen kunnen organiseren in het Cars Jeans Stadion. De schadepost is groot, maar we zijn met man en macht bezig om de club overeind te houden en op een juiste manier te leiden. Maar dat neemt niet weg dat het zeer lastig is en blijft. We zijn ook continu bezig met de stakeholders om deze situatie het hoofd te kunnen bieden. Uiteraard staan we ook in nauw contact met onze grootaandeelhouder United Vansen, die ook in deze periode veel commitment toont. Daar zijn we uiteraard tevreden mee, maar de situatie blijft loodzwaar. Voor elke club overigens. We blijven daarom herhalen dat we hopen dat iedereen zo snel mogelijk weer in het Cars Jeans Stadion mag komen. Dit is financieel gezien ook van essentieel belang. Maar iedereen die uit Den Haag komt weet: wij geven nooit op en komen altijd boven.

Hommerson Casino's, Sir Winston Casino's en vele anderen worden Strategisch Partner genoemd. Wat moet men verstaan onder deze sponsoren?

Een strategisch partnerschap gaat in bijna alle opzichten verder dan een regulier sponsorschap. Omdat we afgelopen jaar meerdere mooie overeenkomsten hebben mogen sluiten, zijn er inmiddels tien partijen als Strategisch Partner aan ons verbonden. Deze gewaardeerde organisaties hebben veel zichtbaarheid, nemen prominente posities in binnen de mediakanalen van ADO Den Haag en krijgen de kans om de samenwerking met de club een extra dimensie te geven middels activaties. De Strategisch Partners zijn onmisbaar voor de club. We zijn ze enorm dankbaar.

Met sjeik Mansour bij Al-Jazira.

In plaats van terug naar het Zuiderpark zijn de profs voorlopig uitgeweken naar Rijswijk. Is dit niet een afwijking van het meerjarenplan?

Het Prinses Irene Sportpark is in ieder geval tot medio 2022 de trainingsaccommodatie van onze eerste selectie. Daar zijn we de gemeente Rijswijk en de eigenaren van het sportcomplex dankbaar voor, want het is een kwaliteitslocatie waar veel rust hangt. Veel collega's hebben ook keihard gewerkt om dat voor elkaar te krijgen. Tegelijkertijd betekent de verhuizing naar Rijswijk niet dat het uiteindelijke doel om terug te keren naar het Zuiderpark aan de kant is geschoven. We koesteren nog steeds de wens om, samen met de gemeente Den Haag, een fraaie trainingsaccommodatie te realiseren in het Zuiderpark, waar onze roots natuurlijk ook liggen. Voor dit proces konden we nu meer tijd reserveren. Daarbij geef ik dus wel aan dat het ons uitstekend bevalt op het Prinses Irene Sportpark.

Je functie is één en al hectiek: werk voor 24/7, hoe houd je dit vol? Is er tijd voor sociaal leven?

Het is allesbehalve gemakkelijk en soms ook zwaar. Ik heb genoeg slapeloze nachten gehad. Uiteindelijk draag je namelijk de verantwoordelijkheid over het personeel, dat hun gezinnen moeten onderhouden op basis van de inkomsten die zij bij de club vergaren. Dankzij hard werk en de commerciële deals die we hebben gesloten slagen we erin om de club draaiende te houden en ons hoofd boven water te houden, maar tegelijkertijd missen we nog steeds veel baten en zijn we nog steeds deels afhankelijk van de grootaandeelhouder. Aan de hand van ons meerjarenplan hopen we steeds meer onze eigen

Spreekvaardig en met flair voor de camera.

broek te kunnen ophouden. Daarom is het voor ons ook zo belangrijk om meer waarde te creëren door talentvolle spelers van buitenaf vast te leggen, veelbelovende spelers uit onze eigen opleiding voor meerdere jaren te binden en een kwaliteitsslag te maken op de jeugdopleiding. Terugkomend op je vraag is het ook zo dat de boog niet altijd gespannen kan en moet staan. Ik probeer rustmomenten in te bouwen, al lukt
dat de ene keer beter dan de andere keer.

Heb je nooit de neiging gehad om gillend de tent uit te lopen?

Zoals gezegd zijn er genoeg zware momenten, maar ik ben geen opgever en heb er het volste vertrouwen in dat wij de club overeind kunnen houden en kunnen laten groeien in de toekomst. We moeten een weg met hobbels bewandelen, maar de doelen niet uit het oog verliezen. Dan ben ik ervan overtuigd dat ADO Den Haag

Met supporter Rob van den Beukel.

op de beoogde bestemming zal aankomen. En om antwoord te geven op je vraag: mijn vrouw heeft mij weleens op het hart moeten drukken dat ik het geloof en het vertrouwen in onze visie moet behouden, maar uiteindelijk doe ik dat ook altijd. Het antwoord is dus, zonder twijfel, nee.

Wat is de betekenis van ADO Den Haag? Voor de stad, de omgeving (stadion, Zuiderpark), gemeente, het voetbal en de sport, sociaal, voor jezelf?

ADO Den Haag is met name een club van en voor iedereen. Onze club is een ontmoetingsplek, waar voetbal met elkaar beleefd wordt en mooie evenementen en maatschappelijke projecten georganiseerd worden. Natuurlijk doen we dat met een gezamenlijke passie voor voetbal en ADO Den Haag, maar ook met de doelen om midden in de samenleving te staan en mensen met elkaar te verbinden. ADO Den Haag moet in vele facetten het middelpunt van de Haagse regio zijn. En dan bedoel ik niet alleen de club, maar ook de supporters, sponsoren, aandeelhouders en andere relaties. Samen zijn wij de ADO Den Haag-familie, iets waar we trots op zijn. En omdat ik dat ook ben, zet ik me elke dag vol overgave in voor de club.

MEDEDELINGEN

Eerste van 2021

Dit is de eerste ADO Den Haag Post van 2021. Hoewel januari al bijna voorbij is wensen wij alle lezers een gezond en gelukkig jaar toe. En een veel beter jaar dan het vreemde voorbije 2020. Maar ja, corona domineert ons leven nog steeds. En wanneer dit eindigt is voor ieder de vraag. Hoe afgezaagd het inmiddels ook klinkt: houdt moed, houdt vol. Aan dit alles komt toch ééns een eind.

VERJAARDAGVERGADERING GEANNULEERD

ADO Den Haag viert zoals gebruikelijk haar verjaardag met een Bijzondere Algemene Ledenvergadering. Door de coronabeperkingen zal het dit jaar niet het geval zijn. Het bestuur hoopt wel een gezellige bijeenkomst te houden zodra het mag en kan. Overigens wordt er wel aan gewerkt om de 116e verjaardag van ADO Den Haag op 1 februari niet ongemerkt voorbij te laten gaan.

Hoop voor toekomst

Met het oog op de toekomst legde ADO Den Haag een aantal jonge beloften (langer) vast. Spits Marius van Mil (18) van Excelsior Maassluis (en begonnen bij SV Den Hoorn) verhuist na het lopende seizoen naar de geelgroenen. Het contract met Xander Severina werd verlengd tot 2023 en de 15-jarige Kaj van Houwelingen (zie foto) tekende zijn eerste contract.

Tomislav Gomelt

Juan Familia-Castillo

Martin Fraisl

NIEUWE GEZICHTEN EN OUDE BEKENDE

Corona of niet, de organisatie zit niet stil. De winter window biedt de profsectie van ADO Den Haag nieuwe krachten aan te trekken om de sportieve situatie van het eerste elftal naar het gewenste niveau te tillen. De al enige tijd meetrainende Daryl Janmaat keerde na een verblijf bij Heerenveen, Feyenoord, Newcastle United, Watford en 34 interlands met Oranje terug op het oude nest, waar zijn profloopbaan begon. Een dag later zette de ervaren middenvelder Marko Vejinovic zijn handtekening onder de overeenkomst met ADO Den Haag. Opgeleid bij Zeeburgia, Ajax en FC Utrecht speelde hij als prof bij AZ, Heracles, Vitesse, Feyenoord en het Poolse Arka Gdynia. Verder huurde de club Juan Familia-Castillo van Chelsea, dat hem eerder uitleende aan AZ. Verder kwamen de Kroaat Tomislav Gomelt over van het Italiaanse Crotone en de Oostenrijkse doelman Martin Fraisl van het Duitse SV Sandhausen. Daartegenover stond het vertrek van Ravel Morrison. Het contract met de international van Jamaica werd in goed overleg ontbonden.

PRIKDORP OP PARKEERTERREIN

Waar eerder een tijdelijk opvangcentrum voor dak- en thuislozen stond (opgebouwd naar aanleiding van de gevolgen van de corona-uitbraak) is onlangs de eerste priklocatie (prikstraat) in de Veiligheidsregio Haaglanden verrezen. Daar kunnen degenen na oproep terecht voor vaccinatie tegen corona. Het prikdorp kwam tot stand in samenwerking met de gemeente Den Haag, GGD Haaglanden en ADO Den Haag.

Kishna trakteert

Rocardo Kishna was zo blij met zijn rentree in ADO Den Haag 1 na zeer slepend blessureleed, dat hij alle medewerkers in het Cars Jeans Stadion trakteerde. Hij kwam op een dag aanzetten met een heuse horeca-transporter vol bloemen en donuts. Heel toepasselijk, want buitenstaanders vinden het Cars Jeans Stadion van de buitenkant veel weg hebben van een donut.

OVERLEDEN

Ook in de afgelopen maanden ontviel ons een aantal leden, oude bekenden en vrienden. Wij namen afscheid van Peter van Leeuwarden, Cees Hage, Rob Schram, Dorus de Vries, Dick Kramer en Hans Hillebrecht. Elders in deze ADO Den Haag Post wordt nader ingegaan op hun heengaan. Ons medeleven gaat uit naar de nabestaanden, die wij alle sterkte toewensen.

Hommerson Casino in stadion

Er komt een casino in het Cars Jeans Stadion. De ruimte aan de linkerkant naast de hoofdingang is omgebouwd tot een casinolocatie van Hommerson, dat zich tevens voor vijf jaar verbond aan ADO Den Haag als strategisch partner. Wanneer het casino kan gaan draaien is uiteraard afhankelijk van de verruiming van de coronamaatregelen van de overheid.

ONDER 21 VOORLOPIG IN RIJSWIJK

ADO Den Haag Onder 21 traint sinds de jaarwisseling voorlopig op Sportpark Prinses Irene in Rijswijk, waar ook de eerste selectie actief is. Op dit complex kan onder de voor profs geldende coronavoorschriften worden getraind. Onder 21 kon dat op De Aftrap niet. Daar gold voor boven de 18 trainen in groepjes van twee. Iets, wat even kan, maar niet duurzaam. Vandaar de verhuizing naar Rijswijk.

HERINNERING AAN... PETER VAN LEEUWARDEN

Clubliefde koesteren in stilte

Daags na zijn 70e verjaardag overleed ons lid Peter van Leeuwarden. Hij hield zielsveel van ADO, maar uitte dit verbaal zeer sporadisch. Fysiek gaf hij altijd blijk van zijn interesse voor de club door zijn regelmatige aanwezigheid bij wedstrijden van het eerste elftal, die van de jeugd op De Aftrap en diverse andere gelegenheden als vergaderingen en bijeenkomsten van de Pension ADO's. Het meest koesterde hij de clubliefde in stilte. Peter van Leeuwarden werd lid van ADO in 1969 en ontpopte zich in de jeugd als een talentvolle voetballer.

De selectie van ADO's regionale jeugdelftal met Peter van Leeuwarden (staande, vijfde van links)

13 april 1963: Peter van Leeuwarden staat klaar om zijn idool Carol Schuurman bloemen te overhandigen voor diens 250e wedstrijd in ADO 1.

Hij reikte tot in de hoogste selecties, maar daar vertolkte hij overigens doorgaans een bescheiden rol. Hij was teamgenoot van onder anderen Simon van Vliet, Hans Bres, Martin van Vianen (het neefje van 'die lange Van Vianen, en ook keeper) en Wim Smink. Het meest markante moment in zijn jeugdloopbaan was wel het feit, dat hij als een soort 'Pupil van de Week' op 13 april 1963 zijn idool Carol Schuurman bloemen mocht overhandigen voor diens 250e wedstrijd in ADO 1. Dit tafereel speelde zich af vlak voor de aftrap van ADO-Ajax in een uitverkocht Zuiderpark.

Na zijn jeugdperiode werd Peter speler van ADO 3 en 4, toen de hoogste amateurteams van de club. Hij was enige tijd geen lid, maar sloot zich kort daarna weer aan om puur voor zijn plezier te gaan spelen in teams met voornamelijk vrienden. En dat hield hij jaren vol. Daar vond hij gezelligheid, ook al moesten zijn vrienden van tijd tot tijd hem porren om erbij te blijven. Peter had vaak de neiging zich terug te trekken en zich op te sluiten in eenzaamheid.

Peter van Leeuwarden (links) als lid van de winnende ploeg van de PensionADO Pubquiz in 2019.

Opmerkelijk, want als verkoper bij Radio Modern in Voorburg manifesteerde hij zich geweldig. Diverse ADO'ers kochten bij hem destijds hun eerste video.
En bij ADO verrichtte hij van tijd tot tijd ook kantinediensten. Later ging hij werken bij het Amerikaanse computerbedrijf IBM, waar hij door clubgenoten Koos van der Bijl jr. en Ton van der Tuijn jr. werd geïntroduceerd. Peter zou bij IBM zijn pensioen halen.
De laatste jaren had Peter te maken met afnemende gezondheid. Onder meer door hartklachten. Hij liet daarvan weinig blijken en zocht weer voortdurend zijn vlucht in eenzaamheid. Steeds porden zijn ADO-vrienden hem toch maar weer mee te gaan naar wedstrijden, met bezoeken aan de in Baarle-Nassau wonende ADO'er Jan Meij en naar andere gelegenheden.
In zijn stilte ontwikkelde Peter grote interesse in schilderkunst, onder meer in die van Vincent van Gogh. En hij wist veel over ADO. Hij behoorde op de PensionADO-dag in 2019 tot het winnende team 'Mick Clavan' van de pubquiz, samen met Gerard Slager, René Sorèl en Ronald Boogaard. Peter toonde zich maar wat trots op de glimmende beker, de PensionADO Wisselbokaal.

Het was de laatste tijd ook voor zijn naaste vrienden moeilijk contact te krijgen met Peter. Steeds vaker verkoos hij de eenzaamheid, die af en toe werd onderbroken door een bezoek aan het clubhuis van HDV. Daar trof hij nog iets van die gezelligheid aan, die hij ooit kende van de tijd van het oude clubgebouw van HSV ADO.
ADO'ers, die hem het laatste zagen, troffen Peter in zichtbaar afgenomen gezondheid. Zelf gaf hij tegen beter weten in te kennen, dat hem goed ging en dat hij zich prima voelde. Op 21 december was zijn 70e geboortedag. De dag erna overleed hij thuis in eenzaamheid, die hij al zo vaak had verkozen.
Dank Peter, voor alle aandacht, steun en inspanningen voor ADO, de club waarvan jij zielsveel hield.
Hoe kritisch je ook kon zijn over vele daar spelende zaken.

HERINNERING AAN... CEES HAGE

Voetbaldier en vaderfiguur

Op dinsdag 29 december 2020 overleed oud-trainer van HSV ADO Cees Hage. Hij bereikte de eerbiedwaardige leeftijd van 94 jaar. Cees Hage fungeerde als trainer van ADO (amateurs) in de periode van 1977 tot 1980. Onder hem bereikte ADO als vierdeklasser tweemaal de tweede plaats en in zijn derde jaar het kampioenschap en promotie naar de derde klasse.
ADO leerde Cees Hage kennen als een warme, sympathieke man, een vaderfiguur voor zijn spelers en volslagen gek van voetbal. Niet alleen jeugdige voetballers waren een en al oog en oor voor hem, ook routiniers wist Cees Hage voor zich te winnen. Hij kreeg vaak van hen gedaan wat hij wilde en haalde er het beste uit wat erin zat. Dat deed hij vanaf voorjaar 1979 samen met ADO's good old Rinus Loof, die erbij kwam als elftalbegeleider. Het duo Hage-Loof bleek een voltreffer. Beiden konden goed met elkaar opschieten en de vriendschap ging zo ver, dat zij regelmatig bij elkaar thuis op visite gingen.
Hage vond het heerlijk werken bij ADO, met goede voetballers. Spelers die uit de jeugd kwamen en spelers die na hun profloopbaan nog op prestatief niveau wilden blijven spelen zoals onder anderen Koos van Dullemen en Harry Vos. Het werken bij ADO vroeg ook veel van Hage, die na drie seizoenen het iets rustiger aan wilde gaan doen en meer tijd wilde besteden aan zijn gezin. Melby Raboen volgde hem op.

Teamfoto van ADO in het seizoen 1977-1978 met staande links trainer Cees Hage.

Toen Raboen in het midden van de jaren tachtig in zijn tweede periode bij ADO plotseling moest afhaken door privéomstandigheden toonde Cees Hage desgevraagd zich spontaan bereid als interim trainer te fungeren.
En weer bereikte hij met zijn sfeervolle aanpak, dat de spelers alleen al voor hem vochten als leeuwen en voor hem wilden winnen. Als voetballer kwam Cees Hage uit voor RKAVV en Wilhelmus. Uiteindelijk is Wilhelmus zijn club geworden. Die overstap vond haar oorzaak in het feit, dat zijn vrouw de dochter was van de voorzitter van Wilhelmus. Met Wilhelmus maakte Cees Hage furore, als speler en later als trainer. Hage was ook trainer bij DSO en TONEGIDO. ADO dankt Cees Hage voor alles wat hij heeft gedaan en betekend. Wij wensen zijn familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verdriet om het grote verlies.

HERINNERING AAN... DICK KRAMER

Dick Kramer aan de bal namens Quick.

GEDREVEN SPORTMAN EN ECONOOM

Dick Kramer, oud-lid van de Raad van Commissarissen van NV ADO Den Haag, overleed 7 januari 2021 op de leeftijd van 76 jaar. Hij was lid van de RvC van 1 oktober 2007 tot en met 14 juli 2008. Dit was in een voor ADO Den Haag financieel zeer moeilijke periode. Ook was Dick Kramer bij ADO Den Haag betrokken als bestuurslid van de Stichting Bevordering Topvoetbal Den Haag en de Stichting Voor de Stad, voor de club. Deze stichtingen zetten zich vooral in voor het werven van sponsors en financiën voor de betaald voetbalorganisatie. De laatste jaren was hij bij diverse thuiswedstrijden van ADO Den Haag present. Daarbij was hij veelal in gezelschap van zijn vriend Pim van der Vegt, de bekende oud-voetballer en -voorzitter van HBS.De grootste bekendheid verwierf Dick Kramer als cricketer en voetballer van Quick, waarvan hij al lid was voordat zijn vader hem liet inschrijven bij de burgerlijke stand. Op 15-jarige leeftijd maakte hij zijn debuut voor het hoogste cricketelftal van Quick.
Zijn debuut voor het voetbalkeurkorps van de Haantjes volgde op 18-jarige leeftijd. Met Quick werd Dick Kramer landskampioen in 1965 (een titel die gedeeld werd met VOC) en 1970. Als voetballer vierde hij met Quick een titel in het seizoen 1966-1967.Bij Quick vervulde Dick Kramer diverse bestuurs- en andere kaderfuncties.
Het accent lag voornamelijk op het financiële vlak.
Verder maakte hij diverse jaren deel uit van de commissie van beroep van de KNVB Afdeling 's-Gravenhage.
In de jaren zeventig werkte Dick Kramer ook als freelance cricketmedewerker voor Het Vaderland.
Dit dagblad besteedde uitzonderlijk veel aandacht aan de cricketsport. ADO Den Haag dankt Dick voor alles wat hij voor de club en de sport heeft gedaan en betekend.

HERINNERING AAN... HANS HILLEBRECHT

HAPPEL ZAG WEL IETS IN HANS HILLEBRECHT...

Hans Hillebrecht overleed enige weken geleden op 76-jarige leeftijd aan de gevolgen van corona. Hij was van 1956 tot 1964 lid van ADO, kwam uit voor de hoogste jeugdelftallen, voor ADO 2 en enkele malen deed hij mee in het eerste elftal. Hans Hillebrecht begon zijn loopbaan bij Maasstraat.
In de ADO-jeugd was hij teamgenoot van de lichting met onder anderen Nico de Wit, Aad Mansveld, René Pas, Theo van der Burch en Dick Advocaat. Hij liet zich kennen als een ijverige, gedreven aanvaller, die erg lastig kon zijn voor vijandelijke defensies. Trainer Ernst Happel

zag wel iets in hem en liet hem enkele keren opdraven in oefenwedstrijden van het eerste elftal. Dat was in augustus 1964 tijdens een trip door West-Duitsland, waar Hans Hillebrecht speelde tegen Meidericher SV (het latere MSV Duisburg) en Schalke 04. Daar bleef het bij, omdat Happel vond, dat Hans voor het niveau van het eerste elftal wat slagvaardigheid miste. Hans maakte de overstap naar ESDO, waar hij ruim tien jaar speelde. Daarna kwam hij nog uit voor SVPTT en HTSV.
Als trainer diende Hans Hillebrecht Groen Wit'58, Cromvliet (jeugd), Archipel, GDA, Celeritas en DUNO (zondag). Ook als trainer toonde hij zich gedreven.

Hans Hillebrecht (vooraan, uiterst links) in de ADO-jeugd van 1963-1964.

Hij volgde vooral de trainingsaanpak van ADO en FC Den Haag in het Zuiderpark. Hij deed dit 'incognito' in alle rust en noteerde alle oefenstof nauwgezet. Af en toe schoot hij een oude bekende uit zijn ADO-tijd aan. Zoals in de jaren negentig Leo van der Kroft, die ooit zijn jeugdleider was. Van der Kroft herkende Hans niet direct, maar dat was enkele momenten anders tot groot enthousiasme en kwamen de oude verhalen los.
Ons medeleven gaat uit naar Hans' nabestaanden, die wij alle sterkte toewensen.

HERINNERING AAN... DOLF DE VRIES

KIJKJE ACHTER DE COULISSEN

Op 83-jarige leeftijd overleed 5 december 2020 de acteur en auteur Dolf de Vries. Hij in de jaren tachtig ook een zeer meelevende vader van zijn bij de ADO-jeugd voetballende zoon Patrick. Hij was bij de bij HVV gescoute Patrick regelmatig langs de lijn te vinden. Het was voor in het Benoordenhout opgroeiende Patrick bij ADO een bijzondere ervaring te maken te hebben met jongens uit andere wijken. Zo werd hij door teamgenoot Wim Bordewijk ooit uitgedaagd voor een partijtje latje trap. 'Om een joetje', zei Wimpie erbij. Patrick vroeg wat dit was en of dat, een joetje, kon eten… Een zaterdagmiddag, waarop de wedstrijd was afgelast, nam Dolf de Vries het team van Patrick mee naar de Koninklijke Schouwburg voor een rondleiding en konden zij een uitvoerig kijkje nemen achter de coulissen. Later stapte Patrick over naar Sparta, waar hij nog reikte tot het tweede elftal.

HERINNERING AAN... ROB SCHRAM

Na een langdurig ziekbed overleed oud-journalist en -doelman van Scheveningen Holland Sport Rob Schram. Hij werd 82 jaar. Rob Schram was van 1954 tot 1958 reservedoelman van SHS. Later werd hij journalist, eerst bij De Posthoorn, later bij de Zuidwester Courant. Bij deze weekbladen schreef bij voornamelijk over FC Den Haag en later ADO Den Haag. Om het gedachtengoed van SHS en Holland Sport niet verloren te laten gaan organiseerde hij met Arie Vrolijk diverse jaren een reünie voor oud-Holland Sporters en een tentoonstelling in Muzee.

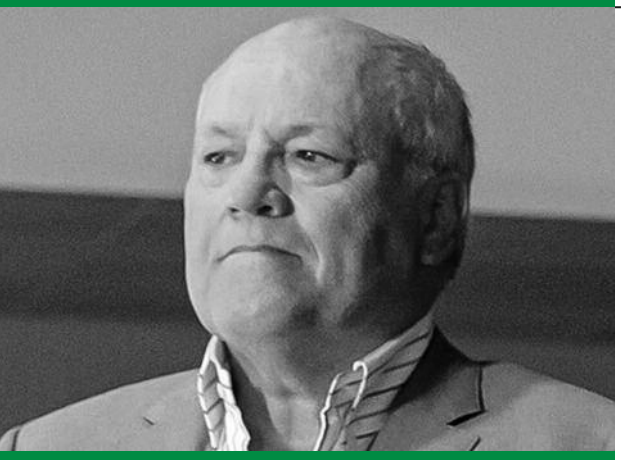

UIT HET TÊGNISCH HÂGT GEGREPEN

martin jol

Natuurlijk, We verkeren nog steeds in de degradatiezone van de eredivisie. En natuurlijk weet ik, dat, als alles tegen zit, dit seizoen flink verkeerd kan aflopen. En ik weet ook dat we door sommigen voor gek kunnen worden versleten. Maar toch is er iets dat ik de lezers van ADO Den Haag Post eigenlijk wel zou willen toeschreeuwen: Ik denk namelijk, dat we – zeker wat verdediging en middenveld betreft – momenteel de beste ADO-selectie van de laatste jaren hebben. Alleen missen we nog een specialist als El Khayati en moeten de spelers wel fit zijn. Dat van die 'beste selecties' geldt ook voor de selecties van zowel ADO Onder 21 als van ADO Onder 18. Allemaal beter dan het was en ook nog eens voor minder geld dan ADO in het verleden voor de spelersgroep heeft uitgegeven.

Iedere goede en stabiele club kan – als het even tegen zit – terugvallen op een vaste basisploeg; een kern van sterkhouders waarop zij altijd kan steunen. Als zo'n basis ontbreekt, dan is een club in de problemen. Dat is precies wat bij ADO al een tijd het geval was. In feite werd dat de afgelopen vier jaar alleen maar verbloemd door de aanwezigheid van Sheraldo Becker, Bjørn Johnsen en Abdenasser El Khayati. En ook door die regelmatige wonderbaarlijke oplevingen aan het einde van het seizoen. Toen die topspelers, zoals afgelopen seizoen is gebeurd, wegvielen, bleek ADO geen stabiele basis te hebben. Normaal gesproken zouden we daardoor ook zijn gedegradeerd.
Er zat afgelopen zomer dan ook niks anders op dan het gevecht aan te gaan om ADO een nieuwe basis te geven. Iets, waar we sindsdien dag in, dag uit voor knokken. Insiders weten, dat het hierbij gaat om een onomkeerbaar proces.
We moesten beginnen en kunnen nu natuurlijk niet meer stoppen. Althans, niet tot onze nieuwe basis 'als een huis staat' en we daarop – zowel in goede tijden als in slechte tijden – weer kunnen bouwen.
Afgelopen zomer stonden we voor de keuze: niks doen en doorgaan met de oude en dure selectie (natuurlijk minus die acht nieuwelingen die door Pardew waren gehaald) en dan maar hopen dat we niet zouden degraderen. Of gaan we op zoek naar spelers die onze selectie kunnen versterken. Vanzelfsprekend wilden we spelers als Janmaat en Vejinović ook hebben. En spraken we ook met Xandro Schenk van FC Twente en met Mohammed Osman van Heracles Hen halen lukte toen niet. Maar gelukkig zijn Janmaat en Vejinović er nu wel. Een bijkomend voordeel is dat we – achteraf gezien - dolgelukkig zijn met de ontwikkeling van spelers als Bourard, Kemper en Besuijen. Die hebben de afgelopen maanden onverwacht al hun kans gekregen, al kunnen ze natuurlijk het team nog niet dragen. Daarvoor is routine nodig. Kijk maar naar alle succesvolle ploegen uit het verleden. Die hadden allemaal een geroutineerde as.

Voor ADO waren al die transferactiviteiten overigens niks bijzonders, want het toevoegen van heel veel nieuwe spelers aan de bestaande selectie is een methode die bij ADO al jarenlang wordt gehanteerd. Dat deden Van As en Groenendijk immers ook al. En Pardew eveneens. Die hadden natuurlijk ook al geconstateerd dat er bij ADO de facto geen basis meer was waarop ze konden voortborduren.
Ik denk, dat bijna bij geen enkele club het verloop zo groot is geweest als bij ADO. En voor alle duidelijkheid. Ik spreek steeds over WE. Er is geen speler die is gekomen zonder een akkoord van het hele Technisch Hart – dus ook van Mo Hamdi en Ruud Brood.

We zijn – om te overleven – voorlopig nog enige tijd afhankelijk van het aantrekken van nieuwe en ook betaalbare spelers. En geloof me: dat was nog nóóit zo moeilijk als nu. In deze coronatijd kunnen we immers geen spelers bekijken. En ook komt zo goed als niemand op stage. We moeten dus beslissingen nemen gebaseerd op informatie van de mensen die we denken te kunnen vertrouwen. En vervolgens zoeken we naar ondersteuning door zo veel mogelijk data. Geloof me: dan is het maken van keuzes uiterst lastig. Dat is precies ook de reden dat al die kritische ADO-insiders ook maar met weinig goede tips zijn gekomen.

Daryl Janmaat

Door corona zijn we ook gedwongen een aantal van onze principes te laten varen. Zo waren we vast van plan om niet met al te veel gehuurde spelers te gaan werken. Precies zoals ik altijd gedaan heb. Maar dit seizoen mòeten we nog wel, want anders zou de selectie te klein zijn geweest. Ook in deze winter moesten we weer actief zijn. Het aantrekken van Janmaat en Marko Vejinović waren natuurlijk no-brainers. Ze zorgen voor ervaring en kwaliteit die in de selectie ontbrak. Juan Familia-Castillo heeft veel mogelijkheden en kunnen we gebruiken op alle posities aan de linker kant, Tomislav Gomelt is een verdedigende middenvelder die ook als 'linkspoot' kan spelen mocht Goossens geblesseerd raken. En een extra doelman in de persoon van Martin Fraisl was eveneens nodig. 'Met deze aanvulling in de selectie komen we in de cruciale fase van het seizoen minder snel voor verrassingen te staan' heb ik gezegd in het persbericht. Dat is duidelijke taal. Stel dat we door blessures ineens geen ervaren keeper meer hadden gehad. Ik moet er niet aan denken.

Voor de club is het lastig dat – als er een beroep op ze wordt gedaan – spelers die geen goede seizoenvoorbereiding hebben gehad, er meteen moeten staan. Dat er in coronatijd geen oefenwedstrijden gespeeld kunnen worden is een ramp. De dag na de eerste wedstrijden van Janmaat en Vejinović waren ze behoorlijk kapot. Nikos Karelis, onze Griekse spits (laten we niet vergeten dat hij 19 interlands heeft gespeeld) heeft er heel veel last van.

Marius van Mil

Die is met alleen maar trainen gewoon niet wedstrijdfit te krijgen en onze wedstrijden zijn nu veel té belangrijk om te experimenteren. En wat we ook niet mogen vergeten: op zijn plek staat Kramer die er nu al vier heeft gemaakt. Laten we met z'n allen maar heel blij zijn dat we hem erbij hebben.

Marko Vejinovic

Er gebeuren inmiddels heel veel mooie dingen. Onlangs tekende de 18-jarige spits Marius van Mil bij ons een tweejarig contract. Die liep bij Excelsior Maassluis in de Tweede Divisie één-op-één en daardoor zaten àlle clubs uit het Rijnmondgebied achter hem aan. Maar hij tekende bij ons. Een èchte aanwinst voor de middellange en de lange termijn. Net zoals ik het mooi vond dat Cain Seedorf van Onder 21 voor het eerst bij de selectie zat voor de bekerwedstrijd tegen Vitesse. Het laat allemaal zien, dat we in een jaar héél véél zijn opgeschoten. Werken aan de toekomst, dáár doe ik het voor.

Maar nu moet eerst de hoofdmacht gaan leveren. Ruud Brood en zijn spelers moeten er voor gaan zorgen dat we aan het einde van het seizoen minimaal twee – en het liefst drie - clubs onder ons houden. Ik heb ècht het gevoel dat het lukt. Dat we het gewoon gaan redden.

Finn Dicke

Guus Dicke

STREVEN NEVEN **GUUS EN FINN DICKE**: VANUIT **HOCKEYNEST** NAAR **PROFVOETBAL**

ALS TELGEN UIT EEN **VOORAANSTAANDE HAAGSE HOCKEYFAMILIE** KOZEN DE NEVEN GUUS EN FINN DICKE AL JONG VOOR EEN VOETBALCARRIÈRE. VIA DE **JEUGDOPLEIDING** HOPEN BEIDEN HET BIJ **ADO DEN HAAG** TOT PROF TE SCHOPPEN.

Met een oud-tophockeyer Hans-Willem Dicke (HGC en 6x Oranje) als vader raakte Finn Dicke al vanaf zijn vierde verknocht aan voetbal. 'Ik heb vroeger ook gehockeyd, maar uiteindelijk vond ik voetbal veel leuker. Dat deed ik ook altijd met mijn vrienden. Mijn oudere broer Mart heeft tot zijn elfde ook gevoetbald en is pas daarna gaan hockeyen.'
Begonnen bij HVV werd Finn na een geslaagde stage door ADO Den Haag ingelijfd voor de E-top. In zesëneenhalf seizoen op De Aftrap heeft de centrale verdediger zich flink ontwikkeld. 'Ik vind mijn inzicht en mijn verdedigende kwaliteiten verbeterd en ook mijn looptechniek. Daar hebben wij sinds dit seizoen een speciale trainer voor.' Buiten het veld ziet Finn eveneens duidelijk vooruitgang. 'Ik ben volwassener geworden, heb zelfstandiger leren werken en ga nu beter met mijn emoties om.'

Klas overgeslagen

Als blijk van zijn progressie maakte Finn bij ADO Den Haag elk seizoen weer promotie en werd hij vorig voorjaar geselecteerd voor het Nederland onder 16 future-team. In Heerlen droeg hij voor het eerst het Oranje-shirt in een interland tegen Luxemburg. 'Dat was mooi om mee te maken.'
In overleg met Hoofd Opleiding Frans Danen en de trainers werd Finn dit seizoen al toegevoegd aan de selectie van ADO Den Haag onder 18. 'Je wil er toch het liefst zo snel mogelijk staan', aldus de op 14 september 16 geworden Finn over die overgeslagen klas. Hij maakte de voorbereiding mee en is ook daarna bij onder 18 blijven trainen. Zijn wedstrijdminuten maakte hij nog wel bij onder 17. 'Mijn prestaties verschilden erg van wedstrijd tot wedstrijd, maar ik heb me wel goed door kunnen ontwikkelen', kijkt hij terug op het eerste deel van het seizoen. In een wedstrijd tegen de Koninklijke HFC was hij zelfs goed voor een hattrick. 'Er werd één goal van mij afgekeurd, maar met twee doelpunten was ik ook heel tevreden.' Finn speelde in dat duel niet als verdediger, maar als verdedigende middenvelder. 'Zo'n iets lastigers als die plek biedt ook weer een nieuwe uitdaging. Dat is goed uitgepakt.'
Dat corona de jeugdcompetities tot stilstand bracht, ervaart Finn als heel lastig. 'Je wil elke week ergens naartoe werken. Nu train je meer om fit te blijven dan om een wedstrijd te winnen. Gelukkig vind ik trainen leuk en maken onze trainers onze onderlinge wedstrijden zo echt mogelijk.' Dat ADO Den Haag sinds dit seizoen beduidend meer jeugdspelers een contract geeft, stimuleert Finn om ook te slagen. 'Uiteindelijk wil ik zo snel mogelijk naar het echte betaalde voetbal.'

Sterke band

Met twee hockeyende zussen en een ex-hockeyster als moeder is die sport niet het belangrijkste gespreksonderwerp aan tafel bij Guus Dicke. Als de dames het over hockey hebben, praten Guus, zijn broer en zijn vader over voetbal. Voor Guus stond ook al snel vast dat hij wilde gaan voetballen. 'Ik vind hockey meer een meisjessport.' Bij HVV stond Guus aanvankelijk afwisselend in het doel (net als zijn moeder in het hockey) en in het veld. 'Altijd voorin, want ik wilde scoren.' Als vaste keeper van de F1 speelde hij zich tijdens een netwerktoernooi samen met zijn neef Finn in de belangstelling van ADO Den Haag, om vervolgens via een stage een overgang af te dwingen.
Ook in het Zuiderpark bleven de Dickes dus ploeggenoten. Al sinds hun zesde jaar samenspelend, hebben zij een bijzonder sterke band. 'Ik vertrouw Finn voor meer dan 100 procent', vertelt Guus. 'Als ik hem inspeel, weet ik dat hij iets goeds met de bal zal doen.' Ook buiten het veld weten de neven elkaar te vinden. 'Wij denken vaak hetzelfde en kunnen elkaar alles vertellen. Als ik een probleem heb, vraag ik Finn altijd naar zijn mening.'

Finn Dicke in actie tegen Ajax.

Rust

Op de vraag in welke opzichten hij bij ADO Den Haag een betere keeper is geworden, noemt Guus als eerste rust. 'Vroeger was ik een druk jongetje, dat de bal zo snel mogelijk weg wilde hebben. De trainers en keeper-strainers hebben me geleerd rust te nemen, waardoor ik nu simpel onder druk uit kan spelen. Verder zijn mijn reflexen veel beter geworden.' Met ADO Den Haag onder 17 kende Guus een goede start van dit seizoen. 'We kregen weinig doelpunten tegen en stonden tweede, waardoor we na de winterstop weer tegen Ajax, Feyenoord en PSV zouden kunnen spelen.' Het corona-virus haalde een streep door die rekening. Guus vindt het moeilijk nu alleen in actie te kunnen komen op trainingen. 'Normaal gesproken train je doordeweeks om zaterdag te winnen. Dan kom je maandag met een goed gevoel op de club en werk je door naar de volgende wedstrijd. Nu kan dat niet en ik mis het. Ik heb wel eens vier weken aan de kant gestaan met een blessure en weet ook hoe belangrijk spelen is om in een wedstrijdritme te komen.' Guus' oudste zus Pien (nu 21) maakte vorig jaar haar debuut voor het Nederlands elftal en bracht in het najaar haar eerste treffer voor Oranje op haar naam. 'Mijn zus is mijn voorbeeld als topsporter. Ik weet hoe hard zij ervoor werkt en kijk tegen haar op. Wij praten veel over het sporten. Wat zij heeft bereikt, motiveert mij om hetzelfde te behalen.'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1 WE ZIJN NOG MAAR HALVERWEGE

HET VOELT HEEL ANDERS, VEEL LANGER. MAAR FEIT IS DAT DE UITWEDSTRIJD VAN ADO DEN HAAG BIJ AZ PAS D**E 17DE COMPETITIEWEDSTRIJD** VAN HET SEIZOEN WAS. HALVERWEGE, DUS NOG ALLE KANS OM DE **DEGRADATIEZONE TE ONTLOPEN**.

Geen wonder dan ook dat – in een interview met ELF Voetbal – Michiel Kramer na afloop van de wedstrijd in Alkmaar wel teleurgesteld, maar niet wanhopig was door de nipte nederlaag. Ook de dan eerstvolgende competitiewedstrijd tegen rode-lantaren-drager Emmen relativeerde hij: 'In principe is iedere wedstrijd voor ons cruciaal. Ik wil geen extra druk leggen op de wedstrijd tegen Emmen. Na die wedstrijd moeten we nog meer dan genoeg wedstrijden spelen. We willen graag winnen van Emmen, maar we moéten niet winnen van Emmen. (…) Hoe meer wedstrijden we spelen, hoe beter we op elkaar raken ingespeeld. Als we beter willen worden, moeten we meer wedstrijden spelen. We kunnen geen oefenwedstrijden spelen momenteel, we kunnen alleen maar trainen. Trainen is toch anders dan wedstrijden spelen. Je ziet, dat we heus wel aardig kunnen ballen, maar dat komt er niet altijd uit. Sommige spelers zijn er net een week, die moeten nog wennen. Alleen hebben we die tijd niet. We moeten zo snel mogelijk ingespeeld raken om resultaten te behalen. Alleen op die manier krijgen we rust rondom de club.'
Over het aantal gespeelde wedstrijden kan Kramer niet klagen. Tussen 1 december en 20 januari speelde ADO één oefenwedstrijd, één bekerwedstrijd en zeven competitiewedstrijden.

2 DECEMBER:
DORDRECHT'90-ADO DEN HAAG 0-4
De sfeer in het Cars Jeans Stadion, op de maandag na de 1-1 in de thuiswedstrijd tegen Heerenveen, was flink verbeterd vergeleken met de begrafenisstemming een week eerder, toen met 6-0 van Sparta was verloren. Ricardo Kishna, die zijn rentree had gemaakt na afwezigheid van 3 jaar, 73 dagen, 4 uur en 26 minuten, deelde in het stadion bloemen en donuts uit om zijn ADO-collega's te bedanken voor hun steun en vertrouwen!
In tegenstelling tot 13 oktober, toen ADO in een testwedstrijd tegen Dordrecht tot drie keer toe achter kwam en uiteindelijk met 3-4 won, was er dit keer een eenvoudige zege voor de Hagenaars die met volgende spelers in actie kwamen: Zwinkels (Schoonderwaldt); Ratiu (Seedorf), Amofa, Michael Mulder, Jonathan Mulder; Rigo, De Boer, Morrison (Rottier); Ould-Chikh, Bourard (Severina), Catic (Steijn).
Ravel Morrison (inmiddels vertrokken) kwam in de 24ste minuut tot zijn eerste (en ook enige) doelpunt in Haagse dienst. De overige treffers vielen pas tegen het einde. Net als in de oefenwedstrijden in het begin van de competitie maakte Evan Rottier een sterke indruk met treffers in de 72ste en de 83ste minuut. Tussen de beide treffers van de blonde aanvaller in, was ook Bilal Ould-Chikh (75.) succesvol.

Scheidsrechter Sander van der Eijk geeft Adrián Dalmau de rode kaart, hetgeen ADO Den Haag een numerieke meerderheid oplevert.

6 DECEMBER:
FC UTRECHT-ADO DEN HAAG 1-1
In de aanloop naar de wedstrijd bij FC Utrecht werd trainer Ruud Brood geconfronteerd met de teleurstellende boodschap dat 'clubtopscorer' Shaquille Pinas geopereerd moest worden aan de enkel, waarvan hij al tijden last had en in ieder geval tot de winterstop uitgeschakeld zou zijn.
Hoewel FC Utrecht – in tegenstelling tot ADO – wel in het

linker rijtje stond, was de 9de plek toch lager dan waarop vooraf in de Domstad was gehoopt. Alleen de thuiswedstrijden tegen FC Twente (2-1) en RKC Waalwijk (3-1) werden gewonnen, al had FC Utrecht vast gedacht dat de naam ADO aan dat korte rijtje kon worden toegevoegd. Sinds de onverwachte 2-3 winst van 3 april 2011 (treffers van Charlton Vicento, Aleksander Radosavljevič en Dmitri Bulykin) was FC Utrecht in thuisduels met ADO immers al negen wedstrijden ongeslagen gebleven. Sterker nog, sinds de fusie van DOS, Elinkwijk en Velox won FC Den Haag en/of ADO slechts zes van de 46 wedstrijden in De Galgenwaard. Ook in 2020 lukte het ADO niet om in Utrecht te winnen. Door een toevallige omstandigheid scheelde het echter niet veel. Toch was ADO Den Haag met de uiteindelijke 1-1 niet ontevreden. Met – zeer verrassend – Ricardo Kishna in de basis op de positie van de tegen Heerenveen geblesseerd geraakte David Philipp en met Kees de Boer op de plek van Shaquille Pinas op het middenveld had een rustig en compact spelend ADO in de eerste helft verrassend weinig moeite om FC Utrecht van het lijf te houden.
Van de tentoongespreide rust uit de eerste 45 minuten was vanaf het begin van de tweede periode niets meer over. Bij iedere Utrechtse aanval was er paniek, iets dat al na drie minuten werd afgestraft toen de VAR akkoord ging met een treffer van de op een randje van buitenspel staande Justin Hoogma. In tegenstelling tot twee weken eerder in Rotterdam, toen een snelle Sparta-treffer na rust het begin was van een totale Haagse ineenstorting bleef ADO in Utrecht redelijk op de been. Sterker nog, kopballen van Kramer en Del Fabro waren niet zonder gevaar. Toch lijkt het maar zeer de vraag of ADO Utrecht met een punt zou hebben verlaten als de Spaanse invaller Adrián Dalmau niet na 21 minuten tegen zijn tweede gele kaart was opgelopen en door scheidsrechter Sander van der Eijk was weggestuurd. ADO zorgde vervolgens 24 minuten lang voor druk, had aan het einde van het duel zelfs meer balbezit gehad (52%-48%) dan FC Utrecht. De gelijkmaker kwam vijf minuten voor tijd. Toen vond Milan van Ewijk de op de rechtervleugel vrijstaande De Boer na wiens uitstekende lage voorzet Kramer de bal behendig intikte: 1-1.

12 DECEMBER:

EMMEN-ADO DEN HAAG 1-1

Na de 990 minuten die ADO dit seizoen tot dan speelde, stond het slechts 21 minuten op voorsprong:15 minuten bij Feyenoord, 2 & 1 minuut bij VVV en 3 minuten in de thuiswedstrijd tegen Heerenveen. Het verdedigen van

In een mistige decor viert Vicente Besuijen zijn eerste doelpunt voor ADO Den Haag.

een voorsprong was dan ook iets waar ADO's piepjonge selectie nog nauwelijks aan was toegekomen. Althans tot die mistige avond in Emmen waar ADO goed uit de startblokken kwam, snel scoorde maar vervolgens - na een bizarre onderbreking – door de nummer laatst van de Eredivisie een helft lang met de rug tegen de muur werd gezet. In de historie van Emmen spelen wedstrijden tegen de Haagse profclub altijd een belangrijke rol.
Zo waren op 18 augustus 1985 5.742 fans aanwezig bij Emmens eerste wedstrijd in het betaalde voetbal, een Eerste Divisie-wedstrijd die FC Den Haag met 0-1 won (Boere, 86).
Bijna 33 jaar later – 12 augustus 2018 – was ADO in het Cars Jeans Stadion Emmens eerste tegenstander na de promotie naar de Eredivisie. Emmen won die dag met 1-2 in Den Haag. Later dat seizoen eindigde de wedstrijd in Emmen in een 3-2 zege voor de Emmenaren, die afgelopen seizoen hun thuiswedstrijd zelfs met 3-0 wonnen. Als gevolg van de coronacrisis werd de returnwedstrijd in Den Haag in het voorjaar van 2020 niet gespeeld, zodat de Eredivisiebalans tussen voor ADO tegen Emmen bestaat uit drie nederlagen en in al die wedstrijden geen minuut op voorsprong.
Om aan die negatieve reeksen een einde te maken had ADO in ieder geval een positieve start nodig. Dat gebeurde al na 5 minuten en 17 seconden toen de vanaf het middenveld spelende Vicente Besuijen de bal na een prachtige voorzet van Lassana Faye hard achter de kansloze doelman Wiedwald knalde. Het was – zelfs op dat vroege moment – de verdiende beloning voor de fris spelende Haagse ploeg. De jacht op de tweede treffer mislukte, hetgeen voor een groot deel te danken was aan een groepje Emmen-fans die hun ploeg wilden steunen

Michiel Kramer legt aan voor een doeltreffend schot.

door buiten het stadion vuurwerk af te steken. Toen de rook van de vuurpotten zich vermengde met de toch al flinke mist, kon niemand in het Oude Meerwijk stadion nog een hand voor ogen zien. Scheidsrechter Jeroen Manschot onderbrak daardoor de wedstrijd.
De onderbreking deed ADO meer kwaad dan goed. Emmen-trainer Dick Lukkien had gelegenheid gekregen zijn ploeg in te stellen op de Haagse tactiek. Voor de rust strandde Emmens Michael de Leeuw al een keer op doelman Luuk Koopmans die toen nog op 't nippertje kon redden. Na de hervatting was Koopman echter een aantal keren kansloos, al had hij het geluk dat aanvoerder De Leeuw (lat) en Glenn Bijl opgelegde kansen misten. Pas in de 72e minuut gebeurde het onvermijdelijke en kwam Emmen langszij. Toepasselijk genoeg was het de Peruviaanse uitblinker Miguel Araujo die de treffer op zijn naam bracht. De man die gedurende de 90 minuten liefst 117 succesvolle passes had verzonden (het hoogste aantal in een Eredivisiewedstrijd sinds Daley Blind in november'19) kopte en voorzet van Bijl achter de kansloze Koopmans.
In de slotfase was Emmen een aantal keren dicht bij de winnende treffer, al was het uiteindelijk ADO dat de wedstrijd in de blessuretijd toch naar zich toe had kunnen trekken, toen een scherpe voorzet van Bourard net iets te hard was voor twee aanstormende Haagse spelers. Na afloop moest Ruud Brood even bijkomen: 'Het was zwaarbevochten. De jongens hebben er alles aan gedaan om een punt te pakken, meer zat er niet in. De groep heeft wel gestreden tot het laatste moment, met zes minuten er bij. Natuurlijk zijn er veel dingen om te verbeteren, maar ik heb aan de bal ook dingen gezien waarvan ik denk, dat geeft perspectief.'

- In Emmen stond ADO 66 minuten op voorsprong, ruim drie keer meer dan in de elf voorgaande wedstrijden.
- Na het gelijkspel gaat Emmen de boeken in als de eerste club sinds SC Cambuur en De Graafschap in het seizoen 2015/2016, die in de eerste 12 speelronden van het Eredivisieseizoen niet won.

19 DECEMBER:
ADO DEN HAAG-AJAX 2-4
Dat een wedstrijd tussen het jonge en labiele ADO Den Haag en koploper Ajax (12 wedstrijden, 30 punten en een doelsaldo van +40) in een ramp had kunnen

eindigen was vooraf door velen niet onmogelijk gehouden. En zelfs gevreesd. Geen wonder dat - bij de 0-4 ruststand – velen al dachten aan de recordscore van 0-13 die Ajax op 24 oktober realiseerde bij VVV. Uiteindelijk viel het reuze mee. ADO Den Haag 'won' de tweede helft zelfs met 2-0, zodat de uiteindelijke 2-4 nederlaag meer opgewekte Haagse dan Amsterdamse gezichten opleverde. Met het oog op de wedstrijd tegen PEC Zwolle die een paar dagen later op het programma stond, had Ruud Brood besloten Ricardo Kishna op de bank te houden, iets waar de aanvaller enkele dagen eerder in een interview al op zinspeelde. Jamal Amofa kon hierdoor zijn Eredivisie-basisdebuut voor ADO maken. In het kader van 'iedere dag gebeurt er iets' kwam ADO één dag voor de wedstrijd tegen Ajax weer eens opmerkelijk in het nieuws. De Gemeente Den Haag informeerde de stomverbaasde ADO-leiding over het feit dat een deel van het stadion preventief moest worden gesloten bij een voorspelling van boven windkracht 8. 'Er is niet gebleken dat het stadion onveilig is, maar er moet tot februari/maart worden gewacht op aanvullend onderzoek'. Voor de wedstrijd op zondagmiddag had het gemeentelijke besluit geen gevolgen. Stormen deed het niet in het Cars Jeans Stadion. Tenminste … met uitzondering van 12 desastreuze minuten in de eerste helft. Op het moment dat ADO-fans thuis – zittend voor hun TV-schermen - tegen elkaar begonnen te zeggen dat hun ploeg aardig uit de startblokken was geschoten, stortte de Haagse verdediging in. En profiteerden Dušan Tadic (20.), Klaas-Jan Huntelaar (22. en 32.) en Zakaria Labyad (30.) van een reeks verdedigingsfouten. In tegenstelling tot die vreselijke wedstrijd tegen Sparta een paar weken eerder, lukte het ADO nu wel de rug weer te rechten en verdere schade te voorkomen. Sterker nog, vlak voor rust stond Michiel Kramer aan het eind van een kansrijke Haagse counter. Met een prachtige redding voorkwam André Onana een treffer. Kort na rust was de Ajax-doelman echter kansloos na – het moet gezegd – een werkelijk prachtige Haage aanval, opgezet door Jamal Amofa die op de linkervleugel de voor Ould-Chikh ingevallen Samy Bourard bereikte. Met een fraaie beweging 'tunnelde' hij Perr Schuurs en leverde daarna een voorzet af, waarna Kramer eerst de bal met de borst controleerde en vervolgens hard langs Onana schoot. Dat het juist Kramer was die doel trof was geen grote verrassing. Alleen tegen Excelsior (6) was op dat moment Kramer vaker bij een Eredivisiedoelpunt betrokken dan tegen Ajax (5, 4 goals & 1 assist).

Terwijl bij zowel Ajax als de media de meeste aandacht uit ging naar de rentree van de uit de hechtenis vrijgelaten Quincy Promes, lukte het ADO in de tweede periode rustig en geconcentreerd z'n eigen wedstrijd te spelen en de schade te beperken. Met nog 20 minuten te spelen wist ADO zelfs de Ajax-verdediging voor de tweede keer te kloppen. Weer was het Kramer - die zijn Ajax-balans dus bracht op 6 (4 goals en 2 assists) – die aan de basis van de treffer stond. In de middencirkel was hij Schuurs te snel af waarna zijn dieptepass de sprintende Bourard bereikte. Bij diens lage schot vloog de bal onder de niet attente Onana tegen het net: 2-4. Zowel ADO (opnieuw Kramer !) als Ajax kreeg in de laatste fase nog een aantal kansen, maar zowel Koopmans als Onana lieten zich niet meer verschalken.

- In de tweede helft maakte Jonathan Mulder zijn officiële debuut bij ADO Den Haag. Hij nam in de tweede helft de positie in van Boy Kemper. Brood was na afloop zeer content met beide nieuwelingen: 'Jamal Amofa was het voorbeeld in de eerste helft, met onder meer z'n tackles. Dat wilde ik graag meer zien. Ook Jonathan heeft het goed gedaan, net als Samy (Bourard, red.), die veel energie in de ploeg bracht'.

23 DECEMBER:

ADO DEN HAAG-PEC ZWOLLE 0-2

Met Samy Bourard en Ricardo Kishna weer in de basis hoopte ADO vlak voor de Kerst in de thuiswedstrijd tegen PEC Zwolle een vervolg te geven aan de inspirerende tweede helft tegen Ajax. Op papier was PEC daarvoor ook een ideale tegenstander, want de Zwollenaren hadden al ruim een jaar geen uitwedstrijd gewonnen

Mike van Duinen scoort (tegen 'zijn' ADO), maar juicht ingetogen.

(1-2 zege bij VVV-Venlo op 14 december 2019).
Echter, de theorie bleek weerbarstiger dan de praktijk. Oppermachtig PEC won eenvoudig met 0-2.
In de vorige editie van de ADO Den Haag Post noemden we het jaar 2020 ADO's 'Annus horribilis', het 'vreselijke jaar'. ADO-PEC Zwolle liet nog eens duidelijk zien waarom. Bijna 90 minuten lang verloren ADO-spelers bijna alle persoonlijke duels, verdwenen zelfs de eenvoudigste passes in de voeten van de tegenstander en leek werkelijk niemand ook maar enig vertrouwen te hebben in een goede afloop. PEC was trouwens in de eerste 50 minuten nauwelijks in staat Luuk Koopmans te bedreigen en toonde – ondanks het overwicht – daarmee aan geen wonderploeg te zijn. De Zwollenaren hadden zelfs vlak na rust op achterstand kunnen komen, toen een kopbal van Kishna maar nèt naast het doel van Michael Zetterer zeilde. Na 50 minuten en 16 seconden had PEC wel succes. Strieder en Van Wermeskerken konden op rechts ongestoord combineren waarna de bal uit de voorzet van de laatste door Mike van Duinen achter de niet goed reagerende Koopmans werd gekopt. Voor Van Duinen was het zijn 19de treffer in het Haagse stadion en de eerste die door hem – als èchte ADO-fan – niet met gejuich werd begroet. ADO trachtte nog wel iets terug te doen, maar zowel van een kopbal van Del Fabro als een penalty-claim van Ravel Morrison ging niet veel overtuiging uit. Uiteindelijk zou het nog tot de 84ste minuut duren voordat PEC ADO definitief op de knieën kreeg. Dubbel balverlies van Faye leidde tot een counter, waarna invaller Clint Leemans van 24 meter de bal laag achter Koopmans schoot.

- ADO had in het seizoen 2020-2021 verreweg de jongste ploeg van de Eredivisie. Ruim 40% van de speelminuten kwamen spelers onder de 22 jaar in actie.
- Geen team pakte in 2020 zo weinig punten als ADO (13), dat ook de meeste tegentreffers incasseerde (50). Van de 22 partijen werden er slechts twee gewonnen: VVV-uit (1-2) en RKC-thuis (2-0).
  Feyenoord was de beste Eredivisieploeg van 2020. De ploeg van Dick Advocaat verzamelde de meeste punten: 48 in 21 competitiewedstrijden. Ook PSV haalde 48 punten, maar speelde een wedstrijd meer. Ajax kwam tot 46 punten uit 21 wedstrijden en maakte de meeste doelpunten: 62.

Stand Eredivisie over kalenderjaar 2020:

1. Feyenoord, 48 punten (21 duels)
2. PSV, 48 punten (22)
3. Ajax, 46 punten (21)
4. AZ, 42 punten (21)
5. Vitesse, 40 punten (22)
6. FC Groningen, 36 punten (22)
7. FC Twente. 32 punten (22)
8. FC Utrecht, 29 punten (21)
9. Sparta Rotterdam, 28 punten (22)
10. PEC Zwolle, 26 punten (22)
11. Heracles Almelo, 25 punten (21)
12. sc Heerenveen, 25 punten (22)
13. VVV Venlo, 22 punten (22)
14. Willem II, 20 punten (22)
15. Fortuna Sittard, 20 punten (22)
16. FC Emmen, 16 punten (21)
17. RKC Waalwijk, 16 punten (22)
18. ADO Den Haag, 13 punten (22)

Boy Kemper in extase na zijn eerste doelpunt in de Eredivisie.

9 JANUARI:

RKC WAALWIJK-ADO DEN HAAG 0-1
Toen ADO-directeur Mo Hamdi na afloop van de wedstrijd tegen PEC Zwolle naar huis reed, dacht hij maar één ding; 'Dit niet meer. Nooit meer een wedstrijd waarin ADO gewoon niet in staat is een matige tegenstander tegenspel te bieden.' In recordtijd mobiliseerde hij het Technisch Hart: Martin Jol, Ruud Brood en de Chinese eigenaren die zich (opnieuw) bereid toonden een substantiële investering te doen. Het gevolg was dat de laatste dagen van 2020 ineens eindigden in een soort 'Goed Nieuws Show' met de presentatie van Daryl Janmaat en Marko Vejinović.
Voor een club die al zo lang zwaar werd bekritiseerd om het baggerslechte spel en de matige resultaten was met name het aantrekken van de 31-jarige Janmaat een

'coupe' van betekenis. Janmaat – die al anderhalve maand met de selectie had meegetraind – was door Oranje-aanvoerder Wijnaldum kort tevoren in verbinding gebracht met de Engelse kampioen Liverpool.
Dit om aan te geven dat ook voor de buitenwereld de 34-voudige international bepaald niet wordt gezien als iemand die z'n loopbaan aan het afbouwen is. Dat was ook iets dat Janmaat - 145 optredens in de Premier League voor Newcastle en Watford – maar al te graag bevestigde: 'Het is prachtig om terug te komen bij de club waar het voor mij is begonnen. Dit voelt als thuiskomen. Ik heb er uitgebreid met mijn familie over gesproken en volg mijn gevoel. Het meetrainen is uitstekend bevallen. Ik heb het echt naar m'n zin.'
Op de laatste dag van 2020 vertelde Marko Vejinović een soortgelijk verhaal. De voormalige onder-21-international en ex-speler van o.a. AZ, Heracles, Vitesse en Feyenoord was bijna even enthousiast als Janmaat: 'Deze stap voelt voor mij hartstikke goed. Ik kreeg meteen een warm en fijn gevoel van de club en het project waar ze mee bezig zijn. Er heerst positieve sfeer en daar wil ik graag onderdeel van zijn. Ik heb veel wedstrijden gezien en geloof in de potentie van de selectie. Ik wil het team met name helpen met mijn ervaring en mijn stijl van voetballen. Ik ben naar voren gericht, wil kansen creëren en veel voetbal brengen in de ploeg.' Gezien de klasse en ervaring was het geen wonder dat trainer Ruud Brood niet aarzelde zowel Janmaat als ook Vejinović direct op te stellen in de uitwedstrijd tegen RKC in Waalwijk.
Het effect van de versterkingen en van de terugkeer van Shaquille Pinas was merkbaar. Doelman Koopmans werd voor het eerst dit seizoen niet gepasseerd. De beide backs – Milan van Ewijk en Boy Kemper – durfden mee ten aanval te gaan. Op het middenveld was het gebrek aan snelheid van Goossens ineens niet meer zo'n probleem door de balvastheid van Vejinović. Hierdoor konden Samy Bourard en Vicente Besuijen hun individuele acties maken. Die ruimte was er ook voor Ricardo Kishna die in Waalwijk echter zijn minste wedstrijd speelde sinds zijn rentree. Voor dit tiental loerde Michiel Kramer op zijn vierde treffer van het seizoen. Echter tevergeefs.
Het enige doelpunt van de wedstrijd – het eerste Eredivisiedoelpunt van 2021 – kwam op naam van de euforisch reagerende Boy Kemper. Hij bleef na een afgeslagen corner in de voorhoede hangen. Hij kreeg de bal na een naar binnen draaiende voorzet van Goossens onder controle en mikte vanaf de rand van het strafschopgebied met een wegdraaiend schot de bal achter Kostas Lamprou in de lange hoek: 0-1.
Hoewel ADO in de tweede helft weer te gemakkelijk terugzakte en RKC daardoor via Saïd Bakari en Thierry Lutonda twee grote kansen kreeg, was de Haagse zege uiteindelijk niet onverdiend. Vejinović hierover in De Telegraaf: 'Op de training zag ik voldoende kwaliteit en daarvan hebben we nu ook wat gezien in de wedstrijd. Het is een begin, dit zorgt voor extra vertrouwen. Hoewel we in de tweede helft eigenlijk onnodig het initiatief weggaven. Ik denk ook, omdat het vertrouwen nog niet optimaal is.'
Janmaat: 'Door het opportunistische spel leverde ADO de bal te snel in, hoewel er genoeg ruimte lag om gevaarlijk te worden. Dit is weliswaar een leuk begin, zo wens je het, maar woensdag moeten we er ook weer staan als de volgende concurrent VVV-Venlo langskomt.'

- Voor Janmaat was er in Waalwijk – na zijn 25 Eerste Divisiewedstrijden (2 goals) en 7 Play Off-wedstrijden (1 goal) voor ADO Den Haag in het seizoen 2007/2008 – na 12,5 jaar afwezigheid eindelijk het Eredivisiedebuut in het shirt van ADO.
- Voor het eerst deze competitie stonden twee ADO-spelers in AD's 'elftal van de week'. Zowel Daryl Janmaat als doelman Luuk Koopmans kregen een 7,5.

13 JANUARI:

ADO DEN HAAG-VVV VENLO 1-4

Het is vreemd voor een ploeg die slechts 16de stond en het hele seizoen al bekritiseerd wordt vanwege het spel. Toch was de meest logische verklaring voor de 1-4 nederlaag tegen VVV Venlo 'waarschijnlijk' onderschatting. Sterker: in Venlo zijn ze daar wel zeker van. Op de dag van de ook voor hen onverwachte zege - en na die vier treffers van hun Griekse spits Giakoumakis - stelde de club uit Venlo op haar sociale media de vraag of 'Daryl Janmaat na de wedstrijd 'nachts toch een beetje wakker had gelegen van Georgios Giakoumakis?' De ADO-verdediger liet voor de wedstrijd in een interview (citaat: 'Hij scoort makkelijk en we zullen scherp moeten zijn, maar we moeten niet wakker gaan liggen van de spits van VVV.') weten dat hij zich niet druk maakte om de spits. En daar hadden ze bij VVV – begrijpelijk - na de goals van de Griek de grootste lol om.
Giakoumakis was niet de eerste speler die ooit vier goals maakte in een wedstrijd tussen ADO en VVV. Lex Rijnvis ging hem op 3 september 1961 voor in de ontmoeting die ADO in het Zuiderpark met 5-1 won. Wie de verslagen van die wedstrijd naleest komt tot de conclusie dat Rijnvis destijds wel veel meer moeite moest doen om de bal vier keer achter VVV-doelman Frans Swinkels te

deponeren dan Giakoumakis in het Cars Jeans Stadion. Want niet VVV-aanvallers, maar de fouten van ADO-verdedigers stonden aan de basis van bijna alle VVV-treffers. De eerste klap kreeg ADO al na 4 minuten en 31 seconden, toen Goossens op het punt stond om de bal over de zijlijn te spelen, maar daarbij ondersteboven werd gelopen door Janmaat. Zinédine Machach kon daardoor alleen op Koopmans afgaan, achtervolgd door Shaquille Pinas die beter had kunnen afwachten of het Machach wel zou lukken om Koopmans vanuit een moeilijke hoek te kloppen. In plaats daarvan liep hij zodanig in de weg dat Machach zich liet vallen en Giakoumakis van 11-meter kon inschieten. Voor de Griek was het opmerkelijk genoeg zijn 7de achtereenvolgende schot-op-doel dat een treffer opleverde.

Hoewel Giakoumakis (Koopmans redde uitstekend) in de eerste helft nog een kans op een tweede treffer kreeg, was ADO toch de dominerende partij. De Hagenaars kregen via Janmaat, Kramer en Pinas wat kansjes en hadden moeten scoren toen Ricardo Kishna vrij op doel kon schieten. Doelman Kirschbaum bracht echter redding. Een sneller en energieker ADO ging in de tweede helft op jacht naar de gelijkmaker. Echter, slordigheden in de verdediging bezorgden VVV steeds mogelijkheden. In de 56e minuut liep dat nog goed af toen na een misser van Janmaat Joshua John kon oprukken. Hij schoot de bal echter recht in de handen van Koopmans. Twee minuten later ging het mis. Kemper kon een voorzet van Danny Post niet voorkomen. En hoewel de bal vrij lang onderweg was, zag Janmaat geen kans Georgios Giakoumakis van zich af te houden. Diens kopbal werd door Koopmans vervolgens in eigen doel geslagen: 0-2. In de 65ste minuut leek ADO alsnog voor de ommekeer in de wedstrijd te zorgen. In tegenstelling tot wat de 0-2 score zou doen vermoeden – en vooral in tegenstelling tot bijna alle eerdere wedstrijden van het seizoen – had ADO veel meer balbezit dan de tegenstander, kwamen de meeste passes aan en werd er verzorgd opgebouwd. ADO's treffer was een gevolg van de steeds toenemende druk op het VVV-doel. Na een hoekschop van Marko Vejinović kwam de bal terecht bij Janmaat. Diens schot plofte op de paal, waarna invaller Samy Bourard in de rebound reageerde: 1-2. Slechts 3 minuten en 13 seconden konden ADO-fans de hoop hebben dat hun ploeg – als bovenliggende partij – op weg was naar de gelijkmaker. En – wie weet – zelfs naar nog meer.
Een reeks onnodige fouten maakte aan die hoop snel een einde. Een dieptepass van Vejinović werd door de

Georgios Giakoumakis, de viervoudige schutter die ADO Den Haag hoogstpersoonlijk versloeg.

VVV-achterhoede onderschept waarna een pass van Van Crooy richting Roemer door Pinas op uiterst sullige wijze werd gemist. Roemers voorzet kwam terecht bij Giakoumakis wiens schot via de billen van Janmaat en de handen van Koopmans in het ADO-doel verdween. Dat Giakoumakis uiteindelijk nog zijn vierde goal van de wedstrijd en zijn 16de treffer van het seizoen maakte, was een gevolg van de strenge beoordeling van arbiter Jannick van der Laan over een ingreep van David Philipp. De penalty voor de op het oog onschuldige overtreding stelde Giakoumakis in staat zijn positie als topscorer van de Eredivisie te verstevigen.

Vanzelfsprekend was Ruud Brood na afloop woedend over de onnodige nederlaag: 'Als we als ploeg stabieler willen worden, dan moeten we ook een bepaalde mentale hardheid tonen. Daarin moeten we keuzes maken en zal de kaf van het koren gescheiden worden. We kunnen het heel lang over Giorgos Giakourmakis hebben, maar wij hebben hem veel te veel geholpen. Dat kan en mag niet. Het is een én-én-verhaal. Te makkelijk weggeven en te weinig creëren.' Marko Vejinović – die zijn 200ste wedstrijd in de Eredivisie speelde – was nog duidelijker: 'Wij moeten in deze fase van de competitie opstaan. We spelen tegen degradatie en moeten ballen tonen. Dat hebben we vandaag niet gedaan. De wijze waarop de tegengoals vallen, kan en mag niet.'

- Niet eerder dit seizoen was het balbezit zo in het voordeel van ADO: 63% tegen 37%.
- Voor ADO was het de 11de thuiswedstrijd op rij zonder zege, een negatief clubrecord. In 1991 kon de club 10x op rij niet winnen op eigen grond.

Michiel Kramer brengt ADO op voorsprong in Alkmaar.

- Voor het eerst sinds 1959 scoorde een VVV-speler 4 keer in een competitiewedstrijd. Destijds was Hans Sleven 4 keer trefzeker tegen NOAD. Eerder, in 1955, scoorde Coy Koopal 4 keer voor VVV tegen Be Quick.
- Bij ADO stond de van Chelsea gehuurde Juan Familia-Castillo direct in de basis. Marko Vejinović en Daryl Janmaat speelden hun eerste Eredivisie- thuiswedstrijd voor ADO.
- Georgios Giakoumakis is pas de 7de speler (en de tweede deze eeuw - na John Guidetti, 18 goals in 16 wedstrijden - met een gemiddelde van meer dan één goal per wedstrijd na 16 speeldagen. De anderen zijn Tonny van der Linden, ADO's Carol Schuurman, Henk Groot, Hans Venneker en Romário.
- Giakoumakis speelde het afgelopen half jaar op huurbasis voor Gornik Zabrze in Polen (3 goals in 12 wedstrijden). Na de wedstrijd tegen ADO stond de Griek 10de in het klassement om de Europese Gouden Schoen. Hij deelde die plek met Kylian Mbappé en Erling Haaland, die al hun treffers mogen vermenigvuldigen met de factor twee omdat ze uitkomen in competities die hoger worden aangeslagen dan de Eredivisie, waar een doelpunt maar anderhalve punt waard is.

16 JANUARI:

AZ-ADO DEN HAAG 2-1

In de rust van de wedstrijd AZ-ADO stuurde de website ADO-fans een Tweet de wereld in: De laatste X dat @AZalkmaar @ADODenhaag bij rust 0-0 was, won #ADODenhaag met 0-1. Toen nog in "De Alkmaarderhout" schoot Kromkamp na 59 minuten in eigen doel. Zou de geschiedenis zich gaan herhalen? Tot aan de 72ste minuut leek het er op, dat ADO de grote verrassing van 23 januari 2004 zou herhalen. Zelfs de minuut waarin ADO in Alkmaar de leiding nam was gelijk aan die van 2004. Destijds was dat – volgens de officiële meting – na 58 minuten, hetzelfde moment waarop ADO dit jaar succes had. Alleen de kwaliteit van de treffer was anders. In 2004 schoot Jan Kromkamp de bal achter zijn eigen doelman (Henk Timmer); ditmaal werd de treffer voorafgegaan door één van ADO's mooiste combinaties van het seizoen. Bijna een minuut lang ging de bal van voet naar voet, inclusief twee prachtige crosspasses van Marko Vejinović. De laatste cross kwam via Kemper bij Kramer terecht. Deze controleerde de bal, speelde terug waarna – via Besuijen – Goossens de kans kreeg om de bal opnieuw voor te zetten. De indraaiende bal werd door AZ's Martins Indi maar half geraakt, waarna een slim tikje van Bourard de bal bij Kramer bracht die geen moeite had van dichtbij in te tikken. Haags succes, tegen de spelverhouding in. AZ-ADO was aanvallen (AZ) en verdedigen (ADO), waarbij de verdedigende partij meer en

meer hoop op een goed resultaat kreeg naarmate de aanvallende partij steeds kansen om zeep hielp.
Zo gebeurde dat in 2004 en zo had het ook in 2021 kunnen gaan. Vrijwel meteen na ADO's treffer gingen de Alkmaarse hoofdjes hangen en leek een daverende verrassing voor ADO binnen bereik. Uiteindelijk zorgde de ingreep van AZ-trainer Pascal Jansen voor de omme-keer. In de 63ste minuut wisselde hij in één klap vier spelers (Hatzidiakos, Martins Indi, Karlsson en Gudmundsson voor Reijnders, Letschert, Aboukhlal en Evjen) en zorgde daarmee voor nieuw elan. Toch is het maar de vraag of deze veranderingen, zonder veel AZ-geluk en zonder een aantal individuele fouten van Haagse verdedigers, voldoende zouden zijn geweest voor de Alkmaarse zege. De gelijkmaker van AZ viel in de 72ste minuut toen – na een mislukt schot van Fredrik Midtsjø – Van Ewijk niet oplette. De achter hem staande invaller Zakaria Aboukhlal was wel attent en tikte de bal binnen.
De winnende goal in de 88ste minuut kwam op een voor ADO al even ongelukkige wijze tot stand en zou mogelijk niet gevallen zijn als Van Ewijk kort ervoor niet gebles-seerd was geraakt en eigenlijk vervangen had moeten worden. Door eerdere wissels kon dat niet meer. Juist van de plek waar hij normaal gesproken had moeten staan, plofte de bal na de voorzet van Midtsjø op het hoofd van de wat verraste Pinas. ADO's invaller ging in de fout door de bal voor zijn eigen doel langs te koppen. De bal trof eerst de billen van Del Fabro en sprong daarna voor de voeten van Aboukhlal, die Koopmans met een bekeken schot klopte. Einde verhaal? Niet helemaal. Net als in de thuiswedstrijd tegen AZ had ADO nog de kracht voor een slotoffensiefje. Bijna leverde dat succes op, de daverende knal van Boy Kemper spatte uiteen op de vuisten van doelman Bizot.

- Aanvoerder Daryl Janmaat ontbrak in Alkmaar. De 31-jarige verdediger kampte met een lichte blessure en werd voor de zekerheid aan de kant ge-houden. Ook Ricardo Kishna bleef buiten de ploeg.
- Halverwege het seizoen (17 wedstrijden) bezat ADO 10 punten. Alleen in 1981-82 (8 punten) en 2006-2007 (11 punten) had de ploeg halverwege de competitie niet minimaal 13 punten. In beide seizoenen degradeerde ADO.

19 JANUARI:
VITESSE-ADO DEN HAAG 2-1 (BEKER)
Het scheelde maar 20, 30 centimeter of de geschiedenis zou zich herhaald hebben. Net als in de bekerthuiswed-strijd tegen Sparta stond de klok al op 95 minuten, toen ADO Den Haag de laatste kans kreeg op de gelijkmaker. In oktober leverde dat die historische gelijkmaker op van doelman Luuk Koopmans die de bal na een corner vlekkeloos in de bovenhoek kopte.
Nu – in Arnhem – was het geen corner maar een ingooi, die met een boog voor het doel van het in paniek zijnde Vitesse kwam. Verdediger Dario Del Fabro kopte de bal door, waarna David Philipp een vrije kans kreeg. Voor aannemen was geen tijd, dus de invaller deed het enige wat hij kon doen: hij schoot – met de binnenkant van de voet – direct op doel. Beter gezegd: een paar centimeter over het doel.

'So VAR so good' geldt niet voor ADO Den Haag in het bekerduel bij Vitesse.

In tegenstelling tot ADO Den Haag trad het Vitesse van trainer Thomas Letsch in de sterkste opstelling. In verge-lijking met de meest recente wedstrijd tegen Emmen keerden Openda en Oussama Darfalou terug in de Arnhemse basis. Ruud Brood vond het verstandiger alle ADO'ers die als gevolg van trainingsachterstand 'wat pijntjes' hadden (Milan van Ewijk, Daryl Janmaat, Marko Vejinović, Ricardo Kishna en Michiel Kramer) aan de kant te houden. Dat de 'nummer twee' van Nederland vanaf het begin een overwicht had, was niet verwonder-lijk. En dus ook niet dat de Arnhemmers aan de leiding zouden komen. Na 26 minuten lette Pinas niet goed op, waardoor Loïs Openda na een goede voorzet van Oussama Tannane de bal vrij makkelijk kon binnentikken. Omdat het ADO anno 2021 een hele ander ploeg is dan het ADO van 2020, was er van een ineenstorting – zoals eerder in het seizoen wel vaak gebeurde – geen sprake. Sterker nog, de beste kans van de eerste helft was voor Vicente Besuijen die de bal na een corner van Samy

David Philipp treurt, omdat hij ADO Den Haag in de slotseconde niet naar de verlenging kon schieten.

Bourard diagonaal inkopte. De bal vloog echter net langs de verkeerde kant van de paal. Met de razendsnelle Amar Ćatić op de plek van Bourard had ADO na rust niet veel moeite Vitesse in bedwang te houden. De Arnhemmers kregen wel wat kansen, maar produceerden in de 71ste minuut pas de tweede treffer, nèt na het moment, waarop ADO twee wissels doorvoerde. David Philipp nam de plek in van Jamal Amofa en Kees de Boer die van Juan Familia-Castillo. Terwijl ADO zich opmaakte voor een offensief profiteerde Vitesse van een gebrekkig moment in de organisatie bij ADO. En ook van het feit dat scheidsrechter Dennis Higler niet floot voor een overtreding op Boy Kemper. Hierdoor kon Matuš Bero de bal bij de tweede paal binnentikken.

Ongetwijfeld hoopte Vitesse de wedstrijd rustig uit te spelen. Echter, ADO ging vol in het offensief. Eerst werd - nadat Vitesse-keeper Remko Pasveer zich in een duel met Jonas Arweiler had laten aftroeven - een doelpoging van David Philipp nog door een Vitesse-verdediger op de doellijn onschadelijk gemaakt. Een half minuutje later moest Pasveer met een snoekduik een door Danilho Doekhi verkeerd geraakte bal uit het doel houden. Zonder VAR kon niet het bewijs worden geleverd, dat Pasveer de bal achter de doellijn te pakken had. Stilgezette TV-beelden leken dit wèl te bevestigen.

ADO Den Haag zette het slotoffensief voort. Na een fraaie crosspass van Goossens en enkele combinaties over rechts, trok Vicente Besuijen de bal laag voor. De vlugge Amar Ćatić reageerde sneller dan zijn bewaker Eli Dasa en mikte de bal behendig langs Pasveer. In een tumultueuze slotfase viel ADO met man en macht aan. Vitesse moest alle zeilen bijzetten om de zege veilig te stellen. Dat lukte tot die 95ste minuut, toen Philipp werd vrijgelaten. Doordat de bal nipt over het doel vloog bleef ADO's late gelijkmaker uit.

- Bij ADO waren er basisplaatsen voor onder anderen Jamal Amofa, Bilal Ould-Chikh en Andrei Rațiu. Rechtsback Cain Seedorf van de onder-21-ploeg zat voor de eerste keer bij de wedstrijdselectie.

Jan-Hermen de Bruijn

VAN GALADINER NAAR **HAMBURGERTENT** IN BOEDAPEST

Twaalf jaar moesten we erop wachten. Op een Europees avontuur. Na de verloren bekerfinale van 1987 tegen landkampioen Ajax (2-4 na verlenging), had FC Den Haag zich in ieder geval geplaatst als verliezend finalist. Het lot verbond FC Den Haag aan het Hongaarse Ujpest Dosza.

Spelers en supporters begroeten elkaar in het stadion van Ujpest Dozsa.

Het was de avond voor die Europese wedstrijd in september 1987. Volgens traditie organiseert de thuisspelende club een galadiner voor zijn gasten (bestuur van tegenstander en arbitrage). Zo ook in Boedapest. De Stoop, Pieter den Dulk, Fred van Hal, Hans van Muijen ... en ondergetekende zaten in het pak gehesen aan tafel in een prachtig oud kasteeltje. Waar is dat feestje, hier is dat feestje! Alhoewel, er bleek ook elders in Boedapest een 'feestje' aan de gang te zijn. Dé Stoop werd gebeld door Benny Tichem, een van de coördinatoren van de georganiseerde supportersreis naar de Hongaarse hoofdstad, die zorg droeg voor vervoer, hotelovernachting en toegangskaart stadion. Het telefoontje beloofde niet heel veel goeds. Dé Stoop verliet onmiddellijk de tafel en nam mij mee in een taxi naar het adres waar de supporters hun hotel hadden geboekt.

'Alles weg'

Dat de busreis van 13 uur velen te veel geworden was al in de binnenkant van de bussen te zien. Nog groter was de ellende in het hotel. De moeder van Jan Smit had wel eens historische woorden uitgesproken richting Yolanthe Cabauw na de breuk met Jan: 'Alles was weg, handdoeken, gastendoekjes, alles weg!' Nou dat was ook een goede omschrijving voor de aanblik van de Hongaarse hotelkamers. Alles was weg, wasbakken van de muur getrokken en aan barrels geslagen, gebroken spiegels van de wand, wc-potten aan flarden, ondergekotst tapijt, bedden door de gang... Ongelooflijk, wat een enorme bende. De eigenaar van het hotel had direct de politie geïnformeerd en het hele gezelschap buiten de deur gezet en wat moet je dan met 100 man/vrouw...?
Stoop en ik stapten met Benny Tichem in de bus om vervolgens op zoek te gaan naar beschikbare hotelkamers. Dé Stoop betaalde deze uit eigen zak vooruit. Zo werden alle supporters elders in Boedapest uiteindelijk ondergebracht. Zo rond de klok van half elf in de avond was de boel onder controle en konden Dé Stoop en ik weer naar het hotel rijden, zonder gegeten te hebben.

'We are closed'

Onderweg zei Dé plotseling 'Stop' tegen een taxichauffeur. Dat was voor de deur van een restaurant. We gaan hier wat eten. Samen uit de taxi, lopend naar de voordeur, zien we het bordje 'Closed' hangen. Maar 'Closed' was geen aanleiding voor Stoop om op de deur te bonzen en het nog aanwezige personeel te attenderen op onze aanwezigheid en wens om iets te eten. De vriendelijke kok deed open en zei dat ze gesloten waren. 'I want to eat', sprak Dé in vlekkoos steenkolen Engels. 'We are closed....' Daar liet Dé Stoop het niet bij zitten. 'Who is your boss?' Ik vroeg aan Dé wat hij nou wilde. Hij zegt: 'Ik wil de eigenaar spreken, dan koop ik het restaurant nu van hem en kan die kok direct weer aan de slag om voor mij en jou eten te maken. Dan bepaal ik tot hoe laat we open zijn...'. Het was weer een van die meesterlijke reacties van Dé Stoop. Hij kon die avond echter zijn portemonnee in de broekzak houden. De deur bleef stijf dicht.

Overkant

Aan de overkant was een kleine hamburgertent nog open. 'Laten we daar dan maar een broodje halen. Het werd uiteindelijk een broodje hamburger. Na dit feestelijke maal, bracht de taxi ons terug naar het hotel, waar de overige bestuursleden inmiddels ook waren aangekomen en ons konden vertellen waaruit het vijfgangen diner bestond en zo lekker had gesmaakt.

Ron Triep

HELP VERZAMELING **PROGRAMMABOEKJES** COMPLEET TE MAKEN

Voor de wedstrijd staan op diverse punten rond het Cars Jeans Stadion de verkopers van de programmaboekjes. Sinds de overheid besloot vanwege de coronacrisis wedstrijden in het betaalde voetbal en de Eredivisie van het vrouwenvoetbal zonder publiek te laten afwerken, zijn de vaste stekjes van de verkopers bij het stadion verlaten. De liefhebbers van de programmaboekjes moeten het nu zonder programmaboekjes doen of in het gunstigste geval met een digitaal exemplaar. De voorbeschouwing van de wedstrijd en de tegenstander zijn al jaren vaste onderwerpen in de boekjes. Daarnaast is de historie van de onderlinge wedstrijden van de clubs ook vaak daarin terug te vinden.

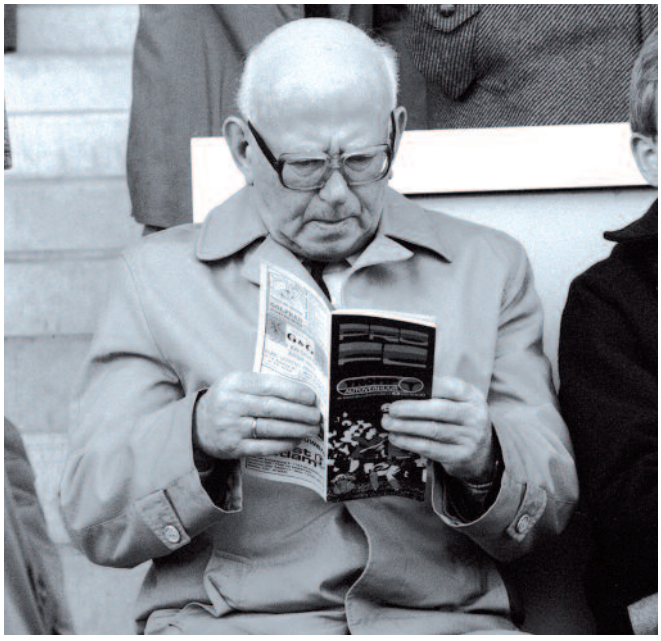

Voor de ene supporter is het programmaboekje iets om de tijd tot de aftrap of de rust door te komen, voor de ander bevat het boekje de informatie waaraan behoefte is over wedstrijd, spelers en tegenstander. Als de scheidsrechter voor het einde heeft gefloten, gooien sommigen hun programmaboekje weg. Alle gegevens die in het boekje staan zijn in feite na afloop van de wedstrijd achterhaald en dus niks meer waard. Of toch wel?!

Er zijn supporters, die dan - hoewel ze zelf voor de wedstrijd al één of meerdere boekjes hebben aangeschaft - de tribunes afstruinen op zoek naar achtergelaten exemplaren. Want die boekjes zijn altijd welkom. Waarom? Bij elke voetbalclub zijn er verzamelaars van die programmaboekjes. Net zoals er mensen zijn die postzegels, sigarenbandjes of ansichtkaarten verzamelen zijn er ook verzamelaars van programmaboekjes.

Het ultieme doel van een verzamelaar is van iedere wedstrijd die ADO speelde het programmaboekje aan zijn verzameling toe te voegen. Iedere verzamelaar doet het anders, maar thuisgekomen zal het boekje netjes worden opgeborgen. De meesten houden ook precies bij welke uitgave ze wel of nog niet hebben.
Vele verzamelaars corresponderen via email en andere media met elkaar over de ontbrekende en dubbele programmaboekjes. Dit, hoewel zij elkaar nog nooit persoonlijk hebben ontmoet. In dergelijke situaties komen de op de tribune achtergelaten of extra gekochte boekjes vaak van pas. Afhankelijk van hoe oud en exclusief de programma's zijn gaan ze meestal kostenneutraal van de ene naar de andere verzamelaar, die op zijn beurt weer

een ander boekje terugstuurt. Zo hebben twee verzamelaars een programmaboekje aan de soms al zeer uitgebreide verzameling toevoegen. Het gaat hier dan niet alleen om supporters van ADO Den Haag, maar ook om verzamelaars van andere clubs. Het gaat hierbij niet alleen om verzamelaars uit Nederland, ook met verzamelaars in het buitenland bestaan contacten.
Ook deze verzamelaars helpen met zoeken naar de nog ontbrekende exemplaren.
Voor oudere boekjes en zeker de unieke en zeldzame exemplaren wordt overigens wel eens serieus geld op tafel gelegd. Programmaboekjes van voor of vlak na de Twee Wereldoorlog zijn bijvoorbeeld behoorlijk zeldzaam. De papierschaarste na deze tijd is er mede de oorzaak van, dat bij wedstrijden toen minder programmaboekjes werden gedrukt. En de slechte papierkwaliteit heeft ook bijgedragen aan de beperkte houdbaarheid van de boekjes. Dat maakt deze programma's zeldzaam en dus gewild.
Wanneer voor het eerst een programmaboekje rond een voetbalwedstrijd is uitgegeven is niet helemaal bekend. Er zijn verzamelaars die in het gelukkige bezit zijn van exemplaren uit de jaren '20 van de vorige eeuw. Door de jaren heen zijn er dus bij uit- en thuiswedstrijden vele honderden boekjes verschenen. Waar andere grote clubs tegenwoordig meer en meer afhaken met het uitgeven van een programmaboekje liet ADO Den Haag begin dit seizoen weten dat dit bij de voetbalcultuur hoort en daarom doorgaat met het maken ervan. Er is dan wel momenteel geen gedrukte versie te koop, maar de creatieve verzamelaar weet meestal wel een manier om al dan niet met behulp van een bevriende relatie van de digitaal beschikbare versie toch een exemplaar op papier te fabriceren en aan de vaak zeer uitgebreide verzameling toe te voegen.
Er zijn verzamelaars, die de boekjes niet alleen voor de 'heb' bezitten, maar ook uitlenen of beschikbaar stellen voor de nog te vormen Commissie Cultuur & Historie van ADO Den Haag. Zodoende kunnen de wedstrijden en de geschiedenis van de club zo nauwkeurig mogelijk in beeld worden gebracht. Dus is een 'waardeloos' programmaboekje tot een waardevol verzamelobject geworden.
Sinds de oprichting in 1905 speelde ADO Den Haag bijna 3100 competitie-, zo'n 250 beker- en ongeveer 1300 vriendschappelijke wedstrijden. Als er van iedere wedstrijd een programmaboekje zou zijn geweest…, dan zou de ultieme verzameling dus uit meer dan 4500 programmaboekjes bestaan. Maar, dat is uiteraard niet het geval. Om de verzameling toch zo compleet mogelijk te krijgen wordt nog steeds gezocht naar nog ontbrekende programmaboekjes. Gezamenlijk komen wij een heel eind.
Heeft u programmaboekjes of ander historisch ADO gerelateerd drukwerk of ander materiaal? Wilt u met andere verzamelaars de Commissie Cultuur & Historie in oprichting helpen om de geschiedenis van ADO zo nauwkeurig mogelijk in kaart brengen? Neem dan contact op met de redactie van de ADO Den Haag Post. Onze dank is groot bij voorbaat!

Marc Klaui

ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN (DEEL 5 EN 6)

WINTERKAMPIOEN EN DAARNA KOPLOPER AF

ADO'S **BESTE EREDIVISIESEIZOEN** OOIT WAS DAT VAN **1970-1971**. NU VIJFTIG JAAR GELEDEN DUS. AANLEIDING OM DAAROP TERUG TE BLIKKEN. IN TIEN DELEN. IN DEZE ADO DEN HAAG POST HET VIJFDE EN ZESDE DEEL, OVER DE MAANDEN **DECEMBER 1970 EN JANUARI 1971.**

Koploper ADO was een gewild jachtobject in de laatste maand van 1970 en de eerste van 1971. Ondanks de eerste nederlaag op 13 december bij Sparta werd de formatie van trainer Vaclav Jezek toch winterkampioen. Echter, na de jaarwisseling moest de leidende positie toch worden afgestaan aan de toenmalige Top Twee, Feyenoord en Ajax. De tegenpartij had het concept gevonden om de Haagse succesformule te kraken.
Op 6 december 1970 speelde Excelsior in het Zuiderpark gewoon puur op de nul. En slaagde. Een afzichtelijk schouwspel voor de toeschouwers, maar ADO's trainer Vaclav Jezek oordeelde vakmatig en gaf zijn Rotterdamse collega Bob Janse gelijk voor de behoudende speelwijze te hebben gekozen. Jezek zocht het eerder naar de fouten, die ADO beging en de oorzaken ervan, waardoor het scorebord onberoerd bleef die sombere zondagmiddag. Cees Weimar ontbrak, Theo van der Burch viel uit met een dijblessure, Aad Mansveld mikte de bal op de lat en viel na een botsing met doelman Eddy van der Roer uit met een kwetsuur. ADO moest de aanvallende impulsen van de Ausputzer missen, maar Joop Korevaar pakte vervolgens op zijn wijze die offensieve dadendrang op. En mikte de bal via een Rotterdams lichaam op de paal. ADO bestormde het Rotterdamse doel onophoudelijk, de cornerverhouding liep op tot 24-1 (!). En toch, de kans van de dag was voor Thijs Kwakkernaat van Excelsior, die voor open doel miste.

Een week later, zondag 13 december 1970, ging ADO op bezoek bij Sparta. De felle achtervolger leek op het eigen Kasteel aanvankelijk aan de zegekart te worden gebonden. Om te beginnen baarde de debuterende Aadje Kila als rechtsachter opzien door de virtuoze Spartaanse

ADO-Excelsior: Harald Berg belaagt doelman Ed van der Roer.

Deen Jörgen Kristensen volledig aan banden te leggen. Daags tevoren had Aads vader als wettelijke vertegenwoordiger van zijn nog minderjarige zoon het eerste contract met ADO getekend. Kila mocht voor het eerst in de hoofdmacht opdraven, omdat Theo van der Burch nog niet was hersteld van zijn tegen Excelsior opgelopen dijblessure. Trainer Jezek liet ditmaal Wietze Couperus als vooruitgeschoven spits opereren en Wim Looije (als invaller voor de geblesseerde Harry Hestad), Lex Schoenmaker, Harald Berg en Dick Advocaat moesten voor de offensieve variatie zorgen en Sparta om de tuin leiden. De zaken liepen aanvankelijk gesmeerd. Uit een voorzet van Wietze Couperus opende Wim Looije de score en Lex Schoenmaker bepaalde de ruststand op 0-2. ADO leek op rozen te zitten. Sparta's trainer Georg Kessler greep tijdens de pauze in: Kristensen en Jan Klijnjan wisselden van positie, hij verving Schoenmakers schaduw Peter Drijver voor de offensieve middenvelder Peter de Quant. Maatregelen om de diepte uit ADO's spel te halen. En de thuisclub moest alle vrees voor de koploper overboord gooien en alles op de aanval gooien. En deden de gastheren vol elan en dwongen daarbij het nodige fortuin af. Balverlies van Piet de Zoete gaf Hans Venneker gelegenheid Jan Klijnjan te voorzien van een niet te missen kans (1-2). De toen 'furore' makende wijze van Oost-Duits beuken om de vijandelijke muur resulteerde in 2-2 door een kopbal van Hans Eijkenbroek.

Jan Klijnjan neemt Haagse doel onder vuur.

Sparta-ADO Luchtduel Mansveld-Eijkenbroek.

Aad Koudijzer mocht in buitenspelpositie Sparta op voorsprong brengen en met een indrukwekkend hard genomen vrije trap onderstreepte Jan Klijnjan de eerste nederlaag van ADO (4-2). Toen de 26.000 toeschouwers het Kasteel hadden verlaten galmde nog een ruzie na tussen Aad Mansveld en Sparta's trainer Georg Kessler. De Haagse aanvoerder was boos, omdat Kessler de Spartaanse spits Koudijzer opdracht zou hebben gegeven tot fysiek optreden richting het door een oude blessure kwetsbare been. En natuurlijk wist Kessler van de prins geen kwaad… Alles bijeen genomen viel de schade na de nederlaag nog mee. ADO bleef de ranglijst van de Eredivisie aanvoeren.

Op 20 december 1970 kwam runner up FC Twente in het Zuiderpark op bezoek. Een topper dus, maar daar dacht de nationale pers toch een tikje anders over. Die prees die dag Feyenoord-Ajax aan als de Eredivisietopper, waardoor ADO-FC Twente het moest doen met de kwalificatie 'schaduwtopper'. Hoe het ook zij, in het Zuiderpark zagen dik 20.000 bezoekers een boeiend duel van hoog niveau. Onder de Enschedese lat verkeerde Piet Schrijvers in bloedvorm. Zijn hoogtepunt was het onschadelijk maken van een kopbal à la Bakhuys van Dick Advocaat, die aan Haagse zijde uitblonk. ADO domineerde voor rust, maar FC Twente kreeg toen de kansen. Omdat de thuisclub de Twentse aanvallers Theo Pahlplatz en Antal Nagy in bedwang hield waren het uitgerekend de verdedigers Cees van Iersel en Benno Huve die kansen kregen. Zij profiteerden van de disbalans op het Haagse middenveld, voornamelijk veroorzaakt door het feit dat Harald Berg niet in vorm was. Lex Schoenmaker ver-

Holland Sport-ADO. Hans Dorjee zorgt ervoor, dat Harry Hestad niet in balbezit komt.

keerde in gebruikelijke vorm en Dick Advocaat speelde juist één van zijn beste wedstrijden. Een fout van Simon van Vliet, nog steeds de vervanger van Cees Weimar, stelde Jan Jeuring in staat de score te openen. Vervolgens ontketende ADO een stormloop op het Twentse doel. Schrijvers capituleerde voor een inzet van Wietze Couperus na een trekbal van Wim Looije. Ondanks het puntverlies ging ADO als winterkampioen de winterstop in. De uitslagen elders spraken in het voordeel: Feyenoord-Ajax 1-1 en DWS-Sparta 2-1. Stand: 1. ADO 16-26 (doelcijfers: 31-11), 2. Feyenoord 16-25 (35-13), 3. Ajax 15-24 (41-10), 4. Sparta 15-24 (29-15. Foto ADO-FC Twente. Wytze Couperus maakt gelijk.

Na een relatief korte winterstop hervatte ADO de competitie met de uitwedstrijd tegen NAC. Dat deed de formatie van trainer Vaclav Jezek op een koploper- en winterkampioenwaardige wijze. Het speelde beter en professioneler dan de Bredase gastheren. Zonder de nog steeds geblesseerd zijnde Cees Weimar, Piet de Zoete stond met Aad Mansveld centraal in de verdediging. Als Mansveld gevolg gaf aan zijn offensieve neigingen zorgde De Zoete toch voor het defensieve evenwicht door rustig in zijn eentje het verdedigingscentrum te bewaken. Bovendien wist NAC geen enkel idee te ontwikkelen om de Haagse buitenspelval te omzeilen. En was er dan toch Brabants gevaar, dan stond Ton Thie manmoedig het Haagse doel te verdedigen. Die zekerheden stelde Joop Korevaar ook in de gelegenheid zich offensief uit te leven. Door zelf het openingsdoelpunt op zijn naam te schrijven en een solo te laten volgen met een voorzet waaruit Harry Hestad scoorde ontpopte Korevaar zich tot de uitblinker van het duel, dat ADO uiteindelijk gemakkelijk en royaal zou winnen met 0-3 (derde doelpunt kwam van Wytze Couperus). De concurrentie won die zondag ook: Feyenoord met 1-2 bij FC Utrecht, Ajax met 4-1 van NEC en Sparta met 1-0 van Telstar.

Een week later, op 17 januari 1971, stond de derby tegen Holland Sport op het programma. Niemand bevroedde toen nog, dat het de laatste Haagse derby in het betaalde voetbal zou zijn. Van een samengaan van beide clubs was op dat moment totaal geen sprake. Enkele dagen later, toen werd deze kwestie informeel aangekaart. En eigenlijk rekende niemand erop, dat het de laatste dag zou zijn, dat ADO de enige koploper zou blijven.

NAC-ADO. Joop Korevaar opent de score in Breda.

Die grijze zondag manifesteerde het gedreven en keihard werkende Holland Sport zich als de betere ploeg. Weliswaar ging Rob van der Bol bepaald niet zachtzinnig om met zijn directe opponent Lex Schoenmaker, maar Chris Kronshorst gaf op faire wijze Wim Looije geen schijn van kans, Sjaak Roggeveen liet voortdurend Dick Advocaat zijn hielen zien en toonden Paul Roodnat en Jan Coenen zich lastig voor de defensie van ADO. Alleen Harald Berg verkeerde in superieure vorm ondanks de nimmer van

Ajax-ADO: Piet Keizer passeert doelman Ton Thie.

Ajax-ADO: Aad Mansveld protesteert bij scheidsrechter Theo Boosten.

hem wijkende schaduw Pim van der Maas. Het was en bleef 0-0 ondanks het enerverende gevecht op de grasmat van het Zuiderpark. Het puntverlies impliceerde voor ADO wel, dat Feyenoord – dat met 6-1 won van AZ'67 – in punten gelijk kwam en door betere doelcijfers de koppositie in de Eredivisie overnam: 1. Feyenoord 18-29 (43-15), 2. ADO 18-29 (34-11).
ADO deed er vervolgens alles aan om de koppositie te handhaven. Niet alleen op het veld, maar ook daarbuiten. Getuige de voorbereiding op de uitwedstrijd tegen Ajax. De selectie van trainer Jezek ging daags tevoren in trainingskamp in het KNVB Sportcentrum in Zeist. Het mocht niet baten. ADO ging in De Meer kansloos ten onder. Het was niet opgewassen tegen Piet Keizer die voor 1-0 en 2-0 zorgde en Johan Cruijff bepaalde de eindstand op 3-0. ADO maakte een alles behalve voorbereide indruk. Het probeerde een deel van de schade te verhalen op scheidsrechter Theo Boosten. De Limburgse arbiter zou een aantal gevalletjes van buitenspel over het hoofd hebben gezien. Aad Mansveld wond zich daar zo over op, dat hij de zonneklep van het hoofd van doelman Ton Thie griste en deze wilde overhandigen aan Boosten. 'Misschien had u last van de laagstaande zon, maar dat doelpunt van Ajax was geheid buitenspel', klonk het in onvervalst plat Haags uit de mond van de captain. Natuurlijk was het protesteren vergeefse moeite. ADO was gewoonweg niet bestand tegen het spelletje snelschaak van Ajax. De directe bewakers van Keizer en Cruijff, respectievelijk Theo van der Burch en Piet de Zoete hadden tegen hen geen enkel verweer. Voor het eerst sinds ….. was ADO geen koploper meer. Zelfs geen gedeeld koploper. Feyenoord, dat met 3-0 won van Go Ahead, nam de eerste positie in de Eredivisie alleen over met 31 punten uit 19 duels. Daarna volgden PSV (won met 2-1 van Telstar), ADO en Sparta (1-1 bij AZ'67) met 29 punten en als vijfde Ajax met 28 punten.

Leiderschap in cijfers

Van 23 augustus 1970 tot 24 januari 1971 stond ADO op de eerste plaats van de Eredivisie. Dat zijn 22 weken, dus 154 dagen. Zestien weken was ADO ongeslagen koploper. Op 13 december 1970 leed de ploeg van trainer Vaclav Jezek haar eerste competitienederlaag (uit tegen Sparta, 4-2). ADO was negen weken lang, van 18 november tot 17 januari 1971 (zeven weken, 56 dagen) alleen koploper. Na het gelijkspel tegen Holland Sport moest de leidende positie worden gedeeld met Feyenoord. Een week later, op 24 januari 1971, verloor ADO bij Ajax (3-0) en de gedeelde leidende positie op de ranglijst.

ADO-Haarlem: Wim Looije op het punt te scoren tegen Haarlem.

Om toch maar weer het team op toeren te krijgen werd doordeweeks geoefend tegen Quick. De score tegen de amateurs stokte bij 10-1. Met de herwonnen scoringsdrift (Lex Schoenmaker 4x, Wytze Couperus 3x, Wim Looije 2x en Piet de Zoete) moest ADO de zondag daarop de strijd tegen Haarlem aangaan. Wel, die 31e januari 1971 leefde de formatie van trainer Vaclav Jezek zich volledig uit. Dick Advocaat beheerste het middenveld praktisch in zijn eentje. Dankzij dat controlerende werk kon Piet de Zoete zich volledig uitleven in offensieve daden en de aanvallers van legio bruikbare passes voorzien.
Het zwakke Haarlem bezweek in het Zuiderpark volledig onder de lawine Haagse aanvallen. Wim Looije (2x), Aad Mansveld, Lex Schoenmaker, Wytze Couperus en Harry Hestad schoten het halve dozijn vol (6-0).

Frans Leermakers

PROGRAMMA EN UITSLAGEN

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

26 januari 2021:	FC Groningen-ADO Den Haag
31 januari 2021:	ADO Den Haag-Sparta
7 februari 2021:	Willem II-ADO Den Haag
13 februari 2021:	ADO Den Haag-PSV
20 februari 2021:	Fortuna Sittard-ADO Den Haag
27 februari 2021:	ADO Den Haag-RKC Waalwijk

ADO Den Haag Vrouwen

29 januari 2021:	ADO Den Haag-vv Alkmaar (KNVB-beker)
5 februari 2021:	Excelsior-ADO Den Haag (KNVB-beker)
12 februari 2021:	Heerenveen-ADO Den Haag
5 maart 2021:	ADO Den Haag-FC Twente

Uitslagen

ADO Den Haag 1

6 december 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag	1-1
12 december 2020:	Emmen-ADO Den Haag	1-1
20 december 2020:	ADO Den Haag-Ajax	2-4
23 december 2020:	ADO Den Haag-PEC Zwolle	0-2
9 januari 2021:	RKC Waalwijk-ADO Den Haag	0-1
13 januari 2021:	ADO Den Haag-VVV	1-4
16 januari 2021:	AZ-ADO Den Haag	2-1
19 januari 2021:	Vitesse-ADO Den Haag	2-1 (KNVB-beker)
23 januari 2021:	ADO Den Haag-Emmen	0-0

ADO Den Haag Vrouwen

4 december 2020:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	3-0 (Eredivisie Cup, tweede ronde)
11 december 2020:	Excelsior-ADO Den Haag	2-2

ZWART-WITTE HISTORIE IN KLEUR

ADO toerde in 1967 zeven weken door de VS. Speelde onder naam San Francisco Golden Gate Gales tegen Europese en Zuid-Amerikaanse clubs van formaat om soccer in de States te promoten. Non stop spelen en vliegen van hot naar her. Maar na de wedstrijd tegen Cerro Montvideo in New York was er na vier duels in twaalf dagen vijf dagen rust. Tijd om New York te verkennen. Tijd voor de beklimming van de Empire State Building, toen met haar 380 meter het hoogste gebouw ter wereld. En tijd voor een boottocht over de Hudson Bay met aan de monding het Vrijheidsbeeld, het Amerikaanse symbool van verwelkoming van gasten. René Pas, Harry Heijnen en Kees Aarts genoten met volle teugen. Toen was fotografie in kleur nog heel bescheiden in opkomst. Mooi, dat 53 jaar na dato ook hiervan een kleurrijke herinnering kon worden gemaakt.

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE JANUARI 2020
MARTIN JOL EN ALAN PARDEW
HOOP OP 'ENGLISH STYLE'
HERINNERING AAN HENNIE ARDESCH
DOLF NIEZEN (93):
NOG ALTIJD JONGSTE KAMPIOEN

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE FEBRUARI 2020
INTERVIEW: COR LEMS
HERINNERING AAN
FREEK VAN DER LEE
LIZ RIJSBERGEN: NIEUWE DRIBBELKONINGIN

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAART 2020
Welkom op De Aftrap
Jeugdopleiding ADO Den Haag
INTERVIEW
MARTIN VAN VIANEN
'ONZE' WERELD EVEN OP SLOT
BAAS OVER
ENGELSE KAMPIOEN

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE APRIL 2020
INTERVIEW
ALI BOUSSABOUN
ONROEREND GOED
WEER EREDIVISIE, MAAR GEEN TROTS
SLALOMMEND VAN DEN HAAG NAAR CHINA

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE MEI - JUNI 2020
TÊGNISCH HÂGT
HÂH JE HAAGS
INTERVIEWS MET MARTIN JOL EN JOS JONKER
Beste jeugdlichting aller tijden

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE AUGUSTUS 2020
VENECO
11
INDIGOSTRAAT
Vruchtbare voetbalakker
COLUMN
Martin Jol
DE FOTOSCHILDER
Zwartwitte historie
krijgt kleur

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE SEPTEMBER 2020
STUDIEBEGELEIDING:
'VOETBAL MAG,
SCHOOL MOET'
JOSH WAGENAAR
EN DE VOLENDAMMER
POTTEN
INTERVIEW
HENK HOUWAART

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE OKTOBER 2020
SELECTIEFOTO 2020-2021
IN CORONAOPSTELLING
INTERVIEW JACQUES SMIT
VAN BEZOEKERSRECORD
NAAR HELEMAAL NIETS

ADO DEN HAAG POST
ADO DEN HAAG POST MAGAZINE NOVEMBER | DECEMBER 2020
INTERVIEW
HUIB RUIJGROK
RICARDO KISHNA
RENTREE NA
1.168 DAGEN
2020
AFSCHEID VAN
ANNUS HORRIBILIS